

A fluffy white Samoyed dog is running towards the camera on a grassy field. The dog's mouth is open, showing its tongue. The background is a blurred green field.

SAMOVARIA

winter '21

SAMOVARIA

Officieel orgaan van de
Nederlandse Samoeden Club

Opgericht 13 aug 1932
2021 Nummer 4
Jaargang 43
Verschijnt 4x per jaar

BESTUUR:

Voorzitter en redactie

Eris Koops
3^e Goudbloemdwarstraat 4 hs
1015 KA Amsterdam
☎ 020-6263231
email: eris@naschja.nl

Secretaris & website:

Harry van Huijstee
Mastbos 12
6718 HB Ede
☎ 06-53679465
email: harry.van.huijstee@outlook.com
Website: <http://www.samoedenclub.nl>

Penningmeester /Ledenadministratie

Marian Bartol
Oldengaerde 35
9301 WX Roden
☎ 06-20358330
email: penningmeester.nsc@outlook.com
Rekeningnummer NSC: 733127
IBAN: NL28 INGB 0000 733127

Secretaris Clubmatch:

Coby Rees
☎ 020-6263231
email: coby.rees@planet.nl

Evenementen:

Rivka Koops
☎ 06-33660587
email: rivka.koops@hotmail.com

COMMISSIES:

Clubartikelen en Facebook:

Rivka en Sarah Koops
rivka.koops@hotmail.com
www.facebook.com/Samoedenclub

Ras & Puppy info :

Corry van den Ham-Nijdam
☎ 0342-413809
email: corryvandenham@gmail.com

Vertegenwoordiger Kees&Poho

Klaas ten Broek
☎ 0575-562291
email: klaastenbroek@gmail.com

Contributie

Lidmaatschap per jaar	€ 30,00
Buitenland	€ 35,00
Gezinslid	€ 7,00

Inhoudsopgave

Van de voorzitter	blz 3
Op de omslag	blz 4
Even van hond tot mens	blz 5
In memoriam Luca	blz 6
Dagboek van een samojeed	blz 7
Grote avonturen beginnen klein	blz 10
Nienke's kolom	blz 12
In memoriam Ilkka	blz 15
De honden van Basis Oost dl 2	blz 16
Kerstpuzzel	blz 32
Kerstknutsel	blz 33
Kerstkleurplaat	blz 34
Zaden en Hoop	blz 35
RvB: Registratieplicht fokkers	blz 36
Gouwe Ouwe	blz 39
Tentoonstellingsuitslagen (clubmatch)	blz 40
Agenda 2022	blz 50

Het bestuur en de redactie zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden stukken en behouden zich het recht voor ingezonden stukken aan te passen. De redactie heeft het recht artikelen te weigeren indien de strekking beledigend is voor één of meerdere leden van onze club, of indien uit de publicatie moeilijkheden met andere kynologische instanties zouden voortvloeien. Anonieme artikelen worden niet geplaatst.

Overname van artikelen is toegestaan met bronvermelding.

Opgave kenneladressen op onze website bij: Ledenadministratie NSC. Kosten € 15,00 per kalenderjaar, per vooruitbetaling te voldoen aan de N.S.C., bankrek. nr. NL28 INGB 000 733127 t.n.v. N.S.C., onder vermelding van "Kenneladressen". Kenneladvertentie in Samovaria voor leden €25 per 1/4 pag per jaar.

Opzeggingen, conform de statuten, uiterlijk op 31 oktober. Wilt u ook a.u.b. uw lidnummer vermelden. Zie hiervoor de adresstrook van de Samovaria.

Sluitingsdata

Lentenummer

Zomernummer

Herfstnummer

Kerstnummer

2022

ma 7 maart

ma 30 mei

ma 5 september

ma 28 november

Van de voorzitter

Beste mensen,

Na de wandeling van 5 september, die door een record aantal samojedeniefhouders is bezocht, stond eigenlijk nog een samojedenezwemfestijn in het Poeleke gepland, maar helaas was dat al voor het hele jaar volgeboekt. We kijken uit naar een mogelijkheid om dat nogmaals in het voorjaar te organiseren.

Gelukkig kon de clubmatch dit jaar alsnog doorgaan, in het DogCenter in Kerkwijk. Keurmeester Wilma Hell-Frijters maakte er samen met ringmeester en schrijfster Virginia Geradts een geslaagde dag van. De uitslagen vindt u in deze Samovaria.

Voor het stappen gaan we naar een andere datum kijken, omdat het begin november nu erg druk wordt met "concurrerende" activiteiten.

Van de tentoonstellingen in het komende jaar zijn wel de data vastgesteld, maar er is nog bijna geen keurmeesters bekend, en ook is de onzekerheid van de dan geldende corona-richtlijnen groter geworden.

Onze data zijn in ieder geval wel duidelijk: **zo 15 mei** de ALV, **zo 29 mei** de Jubileum Clubmatch In Utrecht en **zo 12 juni** de Jubileum Doe-dag ook in Utrecht.

Ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan zal de club een boekje uitgeven "De Grote Samgids" waar alles over het ras, tentoonstellingen, activiteiten en dergelijke in beschreven wordt. Dit boekje gaat €10,- kosten. Maar doordat een flink aantal fokkers een (dure) advertentie wilde plaatsen, kunnen we op de Jubileum-Doe-dag dit boekje éénmalig voor €5,- per lid aanbieden.

Binnenkort zullen we de medewerkers voor de Doe-dag bijeenroepen om tot een goede organisatie te komen.

Er blijft uiteraard plaats voor uw hond op de cover! Stuur foto's met wat informatie erbij naar rivka.koops@hotmail.com. Dat wordt weer een vast onderdeel van Samovaria.

Samovaria blijft op papier verschijnen, maar er is een aantal leden dat Samovaria al iets eerder als PDF wil ontvangen.

Rest me natuurlijk om u en uw honden een goede jaarwisseling te wensen, en voorspoed en gezondheid voor het nieuwe jaar.

De volgende Samovaria is het lentenummer, dus graag uiterlijk maandag 7 maart uw verhalen en foto's naar eris@naschja.nl

Eris Koops

Op de omslag

Wie zien we op de foto?

Kiak's Tibor Tyger Of Power, roepnaam is Tybor.

Uit welke kennel komt hij?

Tybor komt uit de Kiak's kennel In Denemarken

Hoe oud is de hond?

Tybor is in juni 10 jaar geworden

Waarom hebben jullie voor het ras Samojeed gekozen?

21 jaar geleden bracht de jongste zoon een Samojeed pup in huis die we Kira noemde, waarop we meteen verliefd werden. Dus het was duidelijk dat toen zij overleed onze keus weer op dit geweldige ras viel.

Wat is de grappigste eigenschap van je hond?

Hij heeft vele grappige dingen, waaronder zijn niet aflatende nieuwsgierigheid naar mensen en dieren die op zijn pad komen. Waarbij hij nog wel eens verrast wordt door hun reactie en op zijn neus kijkt als er anders gereageerd wordt dan hij had verwacht.

Heeft je hond een lievelingsspeeltje en wat is het?

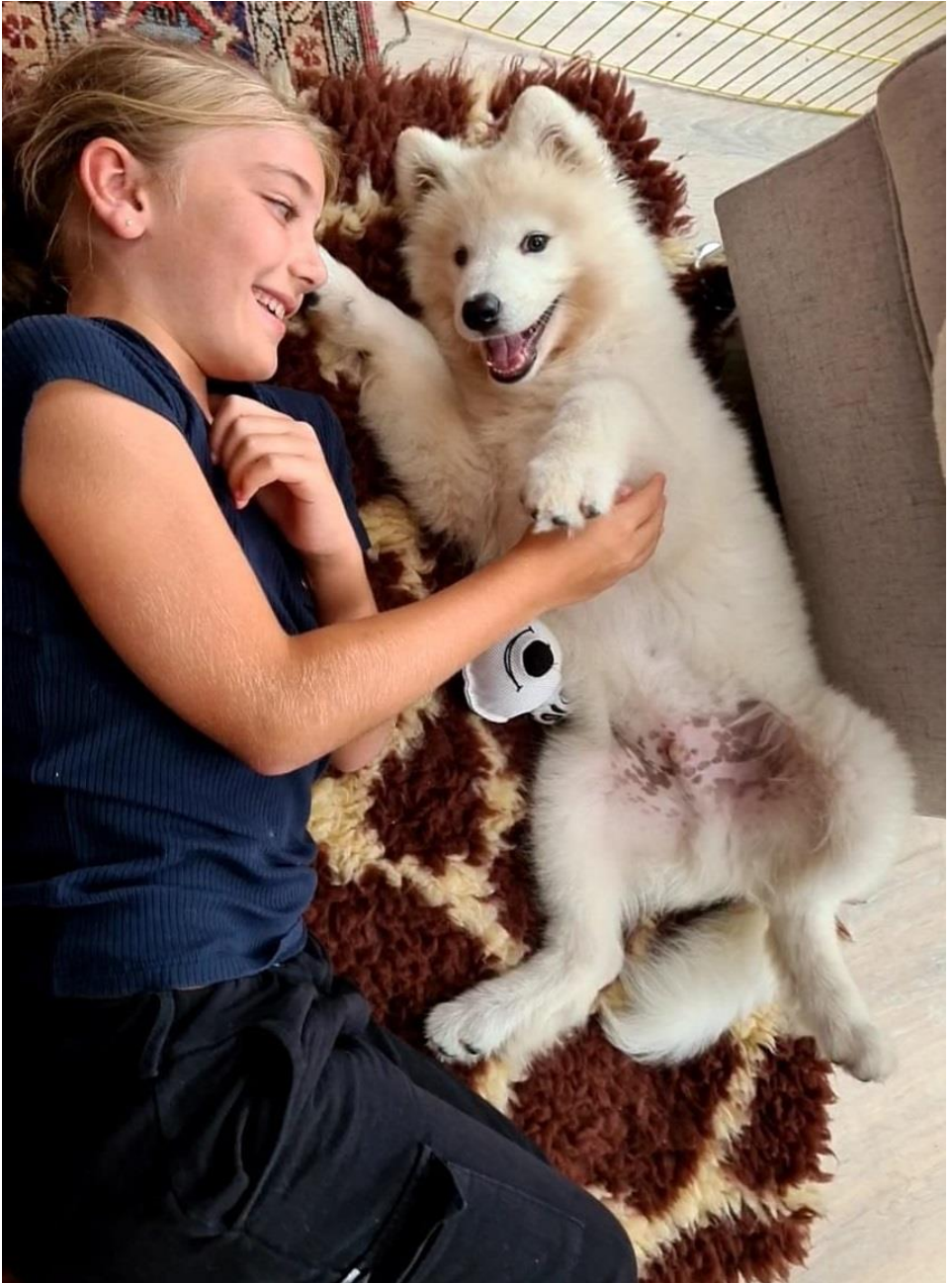
Nou en of, een grote pluche bal wordt voor elke bezoeker uit zijn mand geplukt en aangeboden om te spelen. Als er niet gespeeld wordt gebruikt hij het als kussen.

Met wie woont de hond samen?

Met Robert en Helene Lindemans.

Even van hond tot mens...

Als lichaamstaal alles zegt, zijn woorden overbodig. (Knut met baasje Emma.)

IN MEMORIAM LUCA

Taigaro Rapid Runar

Lieve Luca,

We hebben 7 jaar van je leven met alle liefde voor je gezorgd.

September 2014 ben je bij ons gekomen . We hebben vele lange wandelingen met je mogen maken. Je was een schat maar het laatste jaar ging het steeds verder achteruit. Het lijf wilde niet meer. Zelfs op het einde was je koppie nog sterk.

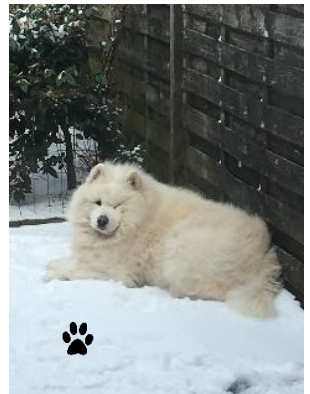
Vrijdag 12 november hebben we een moeilijk besluit moeten nemen en je uit je lijden verlost.

Inmiddels was er sinds augustus een maatje, Kai genaamd, die nog voor de nodige levendigheid probeerde te zorgen. Helaas was een langere tijd samen je niet gegund. Rust zacht beste vriend.

Luca is geboren op 21 november 2008 was op een paar dagen na bijna dertien.

Je was onze beste vriend,

*Guus, Johanna, Alexander Langedijk
en een poot van Kai.*

Dagboek van een samojeed 38

Hier weer een update uit Joure. Voor de mensen die ons niet kennen, wij zijn Robert en Anna en we leven met 5 Samojeeden in Friesland.

Sinds deze zomer hebben we er een puppenkind bij en die heet, Kyro, is alweer een halfjaar. Wat gaat dat snel en wat is het een pienter hondje. Soms, heeeel soms is het natuurlijk een chaos in huis en vooral nu het weer steeds slechter wordt. Ons grasmatje in de tuin is bijna verdwenen en is omgeploegd. De wasmachine draait bijna dagelijks maar dan met de vieze handdoeken van de honden.

Maar ik moet zeggen dat een 5de hond niet veel meer drukte is. Het enige is het opnieuw vaker uitlaten van het puppenkind en ja ze eten je de oren van het hoofd.

Ook is het leuk om te zien hoe er gespeeld wordt in onze roedel. Kyro begon met het spelen met Poika. En zo door de weken heen stijgt de ranglijst. Wij vinden in onze roedel dat Naska het baasje is en daar wordt pas sinds kort mee gespeeld. Met het trainen met de andere honden was het de eerste keer wel lastig omdat we Kyro meenamen. Maar ja je snapt het al als alle andere honden een rondje mogen lopen en hij moet in de auto of bench blijven was dat protesteren. Nu laten we hem thuis en dat gaat ook goed. Eerst geoefend met een kort ritje met de 4 honden om te zien wat hij deed maar hij ging meteen liggen met zijn knuffeltje. Ja en dan werkt een camera perfect om te zien hoe het gaat. Geweldig om te zien hoe het gaat.

Er zijn ook wat wedstrijden geweest maar niet zoveel als voor Corona. Maar met Naska en Bialka heeft Robert toch een 3de prijs behaald bij de Witte Stein.

Kivo was er ook dit jaar en dat was ook weer goed voor elkaar.

In het Kuinderbos bij de Dasse hebben we ook 2 dagen een mooi rondje kunnen doen. Dat was het eerste weekend dat er weer een bijeenkomst was.

Ook zijn we dit jaar voor het eerst bij vrienden op bezoek geweest met alle honden. We mochten ook een nachtje blijven en dat was heerlijk. Er was een aparte speelweide voor de honden en het weer was toen nog prachtig. Dat was zeker voor herhaling vatbaar.

Ondertussen zijn er nog twee nestjes geboren van Bialka en daar kwamen mooie kindjes. We hopen dat de pupkes een mooi, liefdevol plekje krijgen. Zo eerst maar weer dit verhaaltje.

Wij zijn dol op sport...

Anna Zijlstra

Grote avonturen, beginnen klein

'Een verhaal voor klein en groot'

Aangezien ik al heel groot ben, mocht ik op mijzelf gaan wonen. Naja bij een andere familie. Er zijn 2 mensen puppy's en 2 grote mensen. Daarnaast heb een andere naam gekregen of beter gezegd meerdere namen.

Ik heet "Laslo" , "Braaf" en "Foei-dat-mag-niet".

Het wordt steeds kouder en natter buiten en deze nieuwe baasjes zijn echt dol op mij. Zo dol op mij dat ze zelfs een boom midden in de kamer hebben gezet, zodat ik daar kan plassen. En geloof het of niet, ze hangen er lampjes in, dan kan ik de boom ook makkelijker vinden in de avond.

Elke ochtend noemen ze mij dan ook bij mijn derde naam, als dat geen liefde is.

Dan mag ik ook nog als beloning even een rondje door de tuin rennen!

Elke week ga ik naar school waar nog meer hondjes les hebben. Kan al zitten, pootje en blijf. Het leukste is dat iedereen op het schooltje mij kent bij mijn tweede naam, Braaf.

Na de les mogen we even los rennen, ik hoef jullie zeker niet te vertellen wie het snelst is.

Oké, dat is Teun, maar ik ben zeker wel bijna net zo snel.

Als ik dan thuis ben, ga ik even in mijn mand liggen. Dan kruipen de mensen puppy's naast mij, dat vinden we alle drie heel erg gezellig.

Tijdens het eten krijg ik ook van alles lekkers onder tafel, vooral als de grote mensen even niet kijken. Al moet ik toegeven dat ik ook niet alles lekker vind hahaha.

Andersom willen de kinderen nooit iets van mij proeven, heb alles al een keer geprobeerd. Mijn bot, wat brokjes, stukje pens. Ze drinken zelfs niet eens van mijn water.

De boom die midden in de kamer staat is inmiddels vol met glinsterende ballen. De ballen blijven hangen en worden niet naar mij gegooid. Heb er wel een paar keer een afgesnuffeld.

We sliepen allemaal. Maar opeens schrok ik wakker, ik hoorde gerommel, was helaas net iets te laat. Maar ik zou zweren dat er iemand in ons huis was. En die rare heeft allemaal dozen met glanspapier en linten onder die boom gelegd.

Nou, ik zou Laslo-Braaf-Foei-dat-mag-niet niet zijn als ik mijn mensen niet zou redden.

Om er zeker van te zijn dat mijn familie niks zou overkomen heb ik eigenpotig alle pakken en dozen opengemaakt om te kijken wat er in zat. Een aantal dingen heb ik uit voorzorg weggewerkt met mijn mond.

Ik denk dat als mijn mensen morgen wakker worden en naar beneden komen, ze zo ontzettend blij zullen zijn.

"Laslo de held" zullen ze zeggen tegen iedereen!

Tekening en verhaal: Rivka Koops

Nienke's Column - Reddende Engel

Ze snuffelt tussen mijn kleding, die op de stoel in de slaapkamer ligt, zoekt mijn sokken er tussenuit, zet haar grote, witte pluim in de blij-stand, loopt met de sokken naar de badkamer en blijft bij de wasmand staan wachten tot ik die open doe, zodat de sokken erin kunnen. Ik geef haar een knuffel en zij mij een kus. Elke ochtend hetzelfde ritueel, al moet ze soms twee keer lopen als ze maar één sok meeneemt. En elke ochtend weer blij, god wat is die hond blij...

Vandaag is het precies 4 jaar geleden dat Malle op Schiphol landde; onze troost-hond en reddende engel. 4 Maanden daarvoor hadden we nog geen idee dat deze Zweedse dame ons huis en ons hart binnen zou komen. Maar dat was voordat datzelfde hart brak door de plotselinge dood van twee van onze roedelleden. Het zat helemaal niet in de planning om weer een pup op te voeden en ons 'eigen' te maken, voor het berichtje uit Zweden kwam dat er een teefje nog geen baasje had en of wij misschien...? Na al dat verdriet? En natuurlijk gingen we tijdens onze jaarlijkse vakantie in Zweden twee weken later op puppybezoek. Dat we er ruim 1000 kilometer extra voor moesten rijden hadden we er graag voor over. Een paar weken later landde ze als een soort reddende engel, op Schiphol. Niet alleen wij waren blij met haar, ook IJslandse Mette sloot haar onmiddellijk in haar pootjes.

Hoewel Mette nog maar anderhalf jaar oud was, was Malle haar kind. Alle vuile IJslandse trucjes, zoals staarhappen en tackelen, leerde ze haar kind aan, niet wetende dat het koekoeksjong veel groter en sneller zou worden dan haar pleegmoeder en ze het op den duur niet meer van haar zou winnen.

Hoe kan het toch dat je vaak net op het juiste moment de juiste hond krijgt? Hoewel al onze honden natuurlijk de liefste en de beste zijn(en waren) is de een natuurlijk veel afhankelijkker dan de ander. En juist nu er nog zoveel verdriet was (en nog kwam omdat we twee maanden later weer een hond moesten laten gaan) kregen we het meest afhankelijkke, blij knuffelbeest ooit. Mijn gezondheid is de laatste tijd niet zo goed en ik breng daardoor nogal eens wat uurtjes op de bank door. Als ik ook maar even eraan denk wat ik nog allemaal voor nuttigs zou moeten gaan doen, komt ze bij me liggen met haar kop op mijn been en verzekert me ervan dat 'Malle aaien' het meest nuttige en noodzakelijke is wat er op dit moment moet gebeuren. En onze grote, witte fluf kan dat lang volhouden. Ook nu ben ik aan het 'multitasken'. Ik typ een column en tijdens het overpeinzen van mijn zinnen aai ik Malle, terwijl zij op mijn ene been ligt en mijn laptop op het andere balanceert.

Malle is lomp in al haar liefde. Als Malle zin heeft in een knuffel springt ze boven op je, zonder te bedenken waar ze haar grote, witte sloffen neerzet. Wil ze zoenen dan kan je daarna een handdoek pakken en is ze blij dan stoft ze met haar plumeau niet alleen de salontafel af, maar neemt voor het gemak de kaarsjes en andere tuttemerul ook even mee. Maar ze is net zo zacht als ze eruit ziet. Ruzie maken met andere honden doet ze nooit. Alleen bij al te opdringerige honden komt er een duiveltje naar boven. Wat onder haar witte pluim zit is van haar. Honden die dat niet accepteren kunnen er rekening mee houden dat onze dame niet van dat #metoo-gedoe houdt. Een volgende keer kijkt zo'n reu wel mooi uit voor hij zijn neus letterlijk in andermans zaken steekt. Maar dat is dan ook het enige, heel begrijpelijke, scherpe randje aan onze Zweedse.

En ondertussen is deze column af en moet ik nog stofzuigen, dweilen, kerstkaarten schrijven en eindelijk eens de kerstspullen van zolder afhalen. Maar Malle ligt nog te lekker. Ach, al komt die kerstboom er niet, ik heb altijd nog een witte, vreemde kerst, met mijn reddende engel.

www.rodipetfood.nl

Nienke meijvogel-Blom

A fluffy white dog, possibly a Samoyed, is sitting on a gravel path in a wooded area. The dog is looking towards the camera with its tongue out. The path is surrounded by green foliage and trees.

27-09-2009

13-09-2021

Lieve likka

En dan is de dag aangekomen
dat wij jou hebben laten gaan
Op naar de dierenwereld
naar je grote vriend Chyllas
Over 14 dagen zou je twaalf jaar zijn geworden
maar wij mogen niet zo egoïstisch zijn
dat je dat door deze omstandigheden nog behaald

Voor ons was je familie
een grote kameraad
Een speciale liefde
die in ons hart blijft bewaard

Bedankt likka voor de verrijking in ons leven
die jij ons al die jaren hebt gegeven

R.I.P lieve jongen

In Memoriam

Lusjkaya Iikka Zargowitsj

Zo staat onze lieve grote vriend nog in het voorjaar van 2021 voor op de Samovaria, en zo moeten wij u het verdrietige nieuws mededelen dat wij Iikka op 14 september 2021 hebben moeten laten gaan. (door een kwaadaardig gezwel in zijn neus, dat ontzettend hard groeide)

Het gemis is er nog iedere dag, maar wat was Iikka net als onze andere samen een verrijking in ons leven en daardoor kunnen wij terug kijken naar de prachtige herinneringen die wij samen mochten beleven wat voor ons mede de pijn een beetje verzacht.

R.I.P lieve jongen

Ida en Sietse Wedman

Nieuwe Leden

2021.09.013	T. van den Berg	Assendelft
2021.09.014 G.	S. Kromkamp	Assendelft
2021.09.015	N. van der Ham	Haarlem
2021.10.016 G.	E.C. Smit	Noordbeemster

Marian Bartol

De Honden van Basis Oost (2)

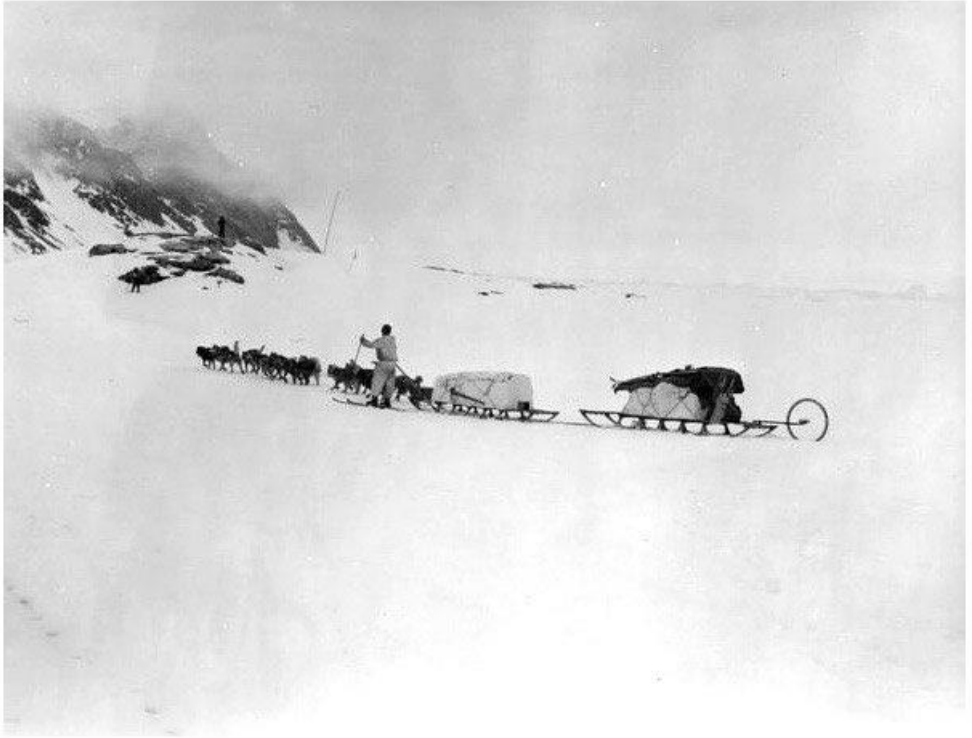
Extreem slecht weer in oktober plaagde de luchtverkenner en hinderde de verdeling van het materiaal voor de opslagplaatsen. Het was bekend dat de reis van de Zuidelijke groep langs Alexander I Land aanzienlijk verder en langduriger zou zijn dan de verkenning van de Weddell Kust. Omdat een deel van het luchtruim boven de King George the Sixth Baai al door Rymill verkend was, maakte de commandant het plan om de mannen en honden over bekend terrein te vliegen ten einde onbekend gebied over de grond te verkennen. Voor dat doel hadden ze 8 kratten voorbereid waar twee honden in konden. Om de mannen, de uitrusting en de honden in de Condor te laten passen, waren de kratten zo ontworpen dat de honden in een achteroverliggende positie zouden liggen en niet in staat zouden zijn overeind te komen en uit te breken uit de kratten. Ze waren voorzien van gaten voor luchttoevoer. De kratten zouden dan op elkaar gestapeld worden. Dit ontwerp was in juni getest, toen ze twee van de sterkste en onhandelbaarste honden uitgekozen hadden, ze in een krat hadden gestopt en er twee uur mee rondgereden hadden op de basis in een lichte legertank. De honden schenen het niet erg te vinden, en reageerden niet vijandig op de test. Het oktoberweer dwong echter ook tot het schrappen van die plannen voor gedeeltelijk luchttransport van de Zuidelijke groep.

De grotere sledetochten

Op 6 november 1940 verlieten 7 mannen met 55 honden Basis Oost en zetten koers naar Wordie Shelf Ice waar het voorraaddépot in mei zo'n 125 km verder was neergelegd. De hoofdgroep van de Zuidelijke Slede Partij werd gevormd door Finn Ronne, groepsleider, en Carl Eklund, bioloog en vogelkenner. Een ondersteuningsgroep van Paul Knowles en Don Hilton vergezelde hen de eerste 160 km, waarna ze terug zouden keren naar de basis voor hun verkenning van de Weddell kust. Een tweede ondersteuningsgroep bestaande uit Glenn Dyer, Joseph Healy en Lytton Musselman zouden hen nog 160 km begeleiden, waarna ze zouden afzwaaien om de Eternity Range te onderzoeken.

Op reis langs het zeeijs naar Kaap Berteaux kwamen de teams in een gebied met smalle sneeuwbruggen over brede open gletscherspletten. Onverwachts verdwenen vier honden in een verraderlijk verborgen ijspleet. Onmiddellijk schoten de mannen te hulp om de verschrikte honden er uit te trekken, die in hun harnassen boven een eindeloos zwart gat bungelden. Een snelle reactie gecombineerd met menselijke en hondse kracht sjoerde haastig de honden weer op de vaste grond. In het vervolg van de reis kwamen ze zonder verdere incidenten aan in Wordie Ca-

che, alleen om te ontdekken dat het voedsel dépot dat in mei geplaatst was nergens te vinden was; het was door tijd, sneeuw en storm verdwenen.

Eklund's team gaat van start op de Zuidelijke Slede Partij.

Nadat een nieuw dépot voor de terugweg aangelegd was, keerde de ondersteuningsgroep van Knowles en Hilton terug naar Basis Oost, waar ze gezelschap kregen van Harry Darlington. De drie mannen gingen op 19 november op weg naar de kust van de Weddelzee met 22 honden. Helaas zijn er over deze reis geen persoonlijke détails noch over de honden beschikbaar. Wetenschappelijke rapporten geven aan dat ze in zuidelijke richting reisden tot een breedte van 74°42', en dat ze met succes geologische gegevens verzameld hebben, en de reikwijdte van het Weddel Zee ijs bepaalden. Hun reis duurde bijna een maand, en hoewel ze ook slecht weer hebben meegemaakt, kwamen ze voor het grootste deel goed vooruit. Dankzij eerder aangelegde voedsel dépots was er voldoende voedsel voor mens en dier. Black, de leider van de basis, merkte bij hun terugkeer op dat zowel mannen als honden goed in vorm waren, maar dat slechts 20 van de 22 honden terug kwamen. Er werd niet vermeld wat er met de twee verdwenen honden gebeurd was.

Met het vertrek van de Knowless ondersteuningsgroep in Wordie Cache in november vervolgden de Ronne/Eklund en Dyer/Healy/Musselman groepen hun koers naar het zuiden met 31 honden, waarbij ze aanvankelijk maar een daggemiddelde van 4 tot 8 mijl haalden ten gevolge van zware sneeuwval. Toen ze op 21 november de hoogvlakte boven King George the Sixth baai bereikten, scheidde de twee groepen om hun eigen ontdekkingsstochten te doen. Voor vertrek werden er honden gewisseld en vijf honden afgeschoten. Het is onduidelijk waarom de honden gedood werden. Finn Ronne noteerde: "Vijf honden werden afgeschoten in dit kamp zoals voorgenomen." Carl Eklund vermeldde over de hondenuitruil: "We sturen een aantal van de pups terug omdat we denken dat ze de lange tocht die we voor de boeg hebben niet aan kunnen en we wilden hen redden." Glenn Dyer's enige commentaar in dit rapport luidt dat "de ondersteuningsgroep scheidde van de Hoofdgroep in Dead Dog Camp". Ronne's verklaring suggereert dat hij, net als bij eerdere expedities, van tevoren het opofferen van een aantal honden had gepland.

Persoonlijk inzicht van hondenmenner Joe Healy versterkt deze suggestie. Healy houdt vol dat hij een extreem sterk team had, dat gedurende het begin van deze uitstap de leiding had genomen. Hij was dol op deze honden en trots op het werk dat ze verrichtten: na tien dagen op reis noteerde hij dat Ronne onder de indruk was van zijn honden, en Healy worstelde met het verontrustende idee dat als het ogenblik van scheiding was aangebroken Ronne als expeditieleider een aantal van Healy's honden zou afnemen en tot Eklunds team zou vormen. Zijn verachting voor Ronne werd uitgedrukt in zijn notitie van 18 november, waarin hij suggereerde dat Ronne niet de steun en het respect had van een aantal van de mannen. Ten slotte op 21 november, de dag dat de twee groepen uit elkaar gingen: "Finn heeft eindelijk zijn zin. Hij nam Ben, Chick en Tarzan bij Eklunds team mee zodat hij ze kon afschieten en gaf mij er een paar uit Eklund's team. Hij was niet mans genoeg om het zelf aan mij te vertellen, maar schreef het op en gaf het aan Dyer. Hij zou me niet eens vragen welke van de overblijvende honden ik zou willen houden of afmaken, maar schoot er vijf af en riep op het laatste moment Glenn erbij om hem te vertellen dat Zoie, een van de weinige honden die van mijn oorspronkelijke team over was, afgeschoten moest worden. Hij was denk ik bang dat ik enkele van de nutteloze honden uit Eklund's team zou afschieten, die hij de hele winter had geprezen. Ik vertelde Ashley Snow voor we het kamp verlieten, dat er weinig van mijn honden terug zouden komen. Ik tekende hun doodvonnissen toen ik ze weg liet gaan in het voorste gelid en de weg banend met de zwaarste last in de zachte sneeuw van dit gebied vol gletscherspleten. Als ik het red met het voedsel wil ik Zoie mee terug nemen, hoewel Finn haar waarschijnlijk hoe dan ook in het kamp dood wil schieten. Zo bewijst Finn wat hij in Boston zei over het afschieten van het hele team...Ik zie niet hoe een man kan reizen in de

eenzaamheid en ontzagwekkendheid van dit land en toch zo kleinzielig en gemeen kan zijn als Ronne".

Toen hij drie dagen op weg was naar de Eternity Range noteerde Healy in z'n dagboek dat Black, de leider van de basis, gedurende radiocontact Ronne had gezegd "verder geen honden meer te doden". Toen hij dat hoorde had Healy de hoop gehad dat de drie honden die Ronne uit zijn team had genomen misschien toch nog terug zouden komen, "maar ik denk nog steeds dat Ronne een excuus zal vinden om ze te doden". Joe Healy was niet het enige USASE lid dat een slecht oordeel over Finn Ronne uitte. Charles Passel bevestigde z'n hekel verscheidene keren in z'n dagboek, en schreef ergens "Ik stel me voor dat Ronne de meest gehate man van de expeditie is, van beide bases."

Toen de Eternity Range groep op 21 november scheidde van de Zuidelijke groep bepaalden Ronne's aan Dyer geschreven instructies, dat ze 11 honden moesten hebben voor de groep van 3 mannen, en dat ze bevoorraad zouden worden met 21 dagen voedsel voor de mannen maar slechts 18 dagen voor de honden. Ondanks het feit dat de honden al sinds 28 november op half rantsoen stonden, vervulden ze hun opdracht binnen de gestelde tijd, en terwijl Dyer zelf naar ten val kwam met als gevolg een verstuikte enkel en een gescheurde gewrichtsband, was er geen vermelding van enig letsel of overlijden van honden op deze reis..

De gevolgen van het te maken krijgen met het onbekende en onverwachte bij het onderzoek van Antarctica was nergens duidelijker dan in de ervaringen van de Zuidelijke groep, toen ze hun reis voortzetten. Hun doel was de verkenning van de King George the Sixth Baai te vervolgen in westelijke richting en te bepalen of het eindigde in bergland of doorliep in een verbinding met de zee. In andere woorden, ze moesten bepalen of Alexander I Land een deel was van het vaste land of een eiland.

De verslagen van Ronne en Eklund van de reis beschrijven de beproevingen en ellende
Finn Ronne

die de mannen en zeker de honden ondervonden. Ze zetten koers naar het zuiden met in totaal 15 honden, langs de hoogvlakte boven de King George the Sixth Baai. Volgens Ronne's rapport waren hij en Eklund van plan door te gaan over het plateau, een zuidelijke koers langs de Seward bergen aan te houden en dan pas naar de baai af te dalen, maar leider Black stuurde hen via de radio richting de baai net boven het eerder ingerichte dépôt aan de voet van de Batterbee bergen. De route van het plateau af naar de baai was veranderd van een effen en vlakke weg in een ijzig oppervlak, daarna in een terrein bezaaid met gaten en spleten. Bij het dépôt maakten ze hun sledes lichter door onnodige uitrusting weg te doen; dit was rond 4 december. Ze waren nu het punt voorbij dat Rymill's team in 1937 had bereikt en waren nu in volkomen onbekend gebied. Toen ze bij de baai kwamen kregen ze te maken met een ijspersing zo ver als ze konden zien en merkten ook een zoutige smaak in de lucht op, wat aangaf dat ze niet ver van de zee waren. Bij het oversteken van de baai zakte een van de sledes door het ijs en ging geheel onder water, maar ze waren in staat hem er uit te trekken en de spullen te redden. Aan de andere kant beklommen ze een steile rotswand om een betere indruk te krijgen van de omtrek van Alexander I Land, en waarschijnlijk ook om een beter begaanbaar terrein te vinden. De vlakke aan de oostkant van het land bleek beter toegankelijk, maar op 8 december waren ze weer gedwongen naar de Baai te koersen met z'n meedogenloze ijspersing.

Vijf dagen later, op 700km reizen van de basis, moest Eklund de beslissing nemen om z'n eerste hond af te maken, een daad waar hij tegenop gezien had. Tarzan, een hond geboren in Klein Amerika gedurende de BAE-II, en één van de honden uit Joe Healy's team, was verzwakt. Eklund noteerde dat het afschieten van Tarzan een van de moeilijkste dingen was die hij ooit had moeten doen, omdat hij "zo dol geworden was op al deze beesten, maar onderzoek en sentiment konden niet samen gaan, en het moest gedaan worden.": De twee mannen vilden de hond en voerden hem aan de andere honden, die er geen acht op leken te slaan. Het wegvallen van Tarzan was pas het begin van de problemen met de honden. De volgende dag brak Mike los, één van Finn Ronne's favorieten, terwijl Eklund het team aan het inspannen was. Mike ging in een rechte lijn op z'n rivaal af, een hond genaamd Chief. Er brak een gevecht uit en Chief beet één van Mike's voetzolen door, waardoor hij niet meer in staat was te lopen, laat staan een last trekken. Mike was net als Tarzan in Klein Amerika geboren, en omdat hij een van de taaiste en hardst werkende honden van het team was, kreeg hij het voorrecht om op de slee mee te rijden, in de hoop dat z'n voetzool voldoende zou genezen in de loop van de reis. Binnen twee dagen hadden Ronne en Eklund nog maar 13 honden over, met Mike als extra last in de slee.

Toen ze zuidwaarts trokken door het woeste ijslandschap op zoek naar de zuidkust van Alexander I Land, realiseerden de mannen zich dat het zout niet alleen in

de lucht zat, maar ook in het ijs zelf. Op 17 december kwamen ze bij een open scheur die naar zee leidde, die bewees dat Alexander I Land inderdaad een eiland was. Tegen deze tijd waren de voeten van de honden een bron van grote zorg geworden. Overdag was het zoutige ijs zacht en papperig, maar 's nachts veranderde het in ijskristallen; het ijsoppervlak vormde kleine stalagmiet-achtige kristallen waarover de honden met hun rauwe voetkussentjes moesten lopen. Ronne en Eklund hadden overtuigend bewijs dat Alexander I Land een eiland was, en hadden niet verder behoeven te gaan volgens het plan, maar waren er zo gebrand op elke dag een nieuw stuk te zien, dat ze niet konden stoppen. Ze vervolgden hun reis tot 21 december, toen ze oog in oog stonden met de oceaan. Daar, op de uiterste westpunt, legden ze een claim voor de Verenigde Staten. De volgende twee dagen sleedden ze naar comfortabeler terrein op een hogere vlakte, en op 23 december keerde de groep om en zette koers naar huis.

Hoewel de voeten en voetkussentjes van poolhonden robuust, taai, goed gebouwd en stevig zijn, zijn ze niet geschikt om kilometers over scherpe zoute ijspunten te lopen. Materiaal om de voeten van de honden te beschermen was geen artikel op de inkooplijst van de expeditie. Eklund noteerde dat hij gewoon niet gedacht had aan laarsjes voor de honden. De zuidelijke groep was doorgedrongen in het onbekende, was het onverwachte tegengekomen en had nu te maken met een ontbrekend stuk uitrusting voor de honden. De gevolgen lieten niet lang op zich wachten.

Tegen het eind van december toonden de honden tekenen van neerslachtigheid, moedeloosheid en hun voeten veroorzaakten ernstige pijn. Op kerstavond bond Eklund zijn eigen wanten aan de voorvoeten van Sandy, die altijd een sterke trek hond was geweest, maar nu voortgesleept werd door z'n kameraden. De volgende morgen kon hij niet meer opstaan, en werd afgeschoten. Drie dagen later noteerde Eklund dat het team uiteenviel maar dat het nog 725 km naar huis was. Chick, een andere hond van Healy was de volgende die niet overeind kon komen. En toen viel Skippy, een komisch karakter, neer in z'n tuig. Een zwarte kortharige hond met hangoren. Skippy had de bewonderenswaardige eigenschap om te wachten op het commando om te liggen na een oponthoud op de trail. Op een dag vergat Eklund hem dat commando te geven voor hij wegging om z'n klusjes te doen; toen hij een uur later weer bij de honden kwam stond Skippy nog steeds overeind. Maar nu na meer dan 1100 km gereisd te hebben kon Skippy niet meer staan en werd doodgeschoten. Op 29 december merkte Eklund op dat de dagen nachtmerries waren en dat het lastigste deel van de tocht tot nog toe zelfs was om de honden overeind en aan het werk te krijgen.

Met nog 11 honden en Mike nog meerrijdend als vracht maakten ze de slee lichter door wat van het hondenvoer er uit te gooien in de hoop Batterbee Dépot te bereiken, 120 km verder. Toen Ben, de derde hond uit Healy's team en een jonge

reu genaamd Ole stopten met trekken, maakten de mannen ze los en lieten ze achter het team aan lopen. Mike werd ook gedwongen de slee te verlaten en verder te lopen, maar Ben en hij gingen samen liggen en vielen in slaap, om nooit meer wakker te worden en van hun lijden verlost te zijn. Anderzijds knapte Ole weer op en werd terug in het team gezet en begon weer te trekken. Bij het bereiken van de vlakke achter de steile rotswand werd het oppervlak aanvankelijk gladder maar toen ze weer op ruwer terrein kwamen stopte Wray, een malamuteteef, ging liggen en kon niet meer op. Ze was geboren in Klein Amerika, ze was driekwart malamute en een kwart eskimohond, en was de moeder van 5 expeditieleden: Mascara, Cleo, Arctic, Ole en Colonel, die pas vijf maanden oud waren toen ze in de zomer van 1939 ingelijfd werden in de USASE. Kort nadat Wray was afgeschoten weigerde haar zoon Arctic ook te trekken en werd gedood. Tegen 5 januari, toen ze het dépot aan de voet van de Batterbee bergen bereikten waren er nog 5 honden over, Grub, Ole, Mascara, Dello, Colonel, Cleo en Chief, en die waren ook niet in een goede conditie.

Met 1300 km achter hen, en nog 300 voor de boeg, was meer dan de helft van de honden afgeschoten. Ronne's inschatting: "Het is jammer zulke maatregelen te moeten nemen, maar er was geen andere uitweg, omdat gewichten, afstanden enz. zo krap bemeten waren. We konden ons niet veroorloven om veelvuldig te stoppen om de hondenvoeten te laten helen." In zijn verslag schreef basisleider Black:

"...we hadden vernomen dat de smeltende en bevrozende ijskorst op de Baai erg schadelijk was geweest, maar het nieuws dat ze meer dan de helft van hun trekkracht verloren hadden was een grote schok. We kwamen later tot de conclusie dat hun voorraden op de slee onvoldoende waren om te stoppen en de voeten te laten genezen, wat het voor hen noodzakelijk maakte om door te zetten naar het Batterbee Dépot, waar een hoeveelheid hondenvoer zou zijn.

De twee verklaringen van Ronne en Black zijn enigszins in tegenspraak. Op de heenreis hebben Ronne en Eklund bij het bereiken van Batterbee Dépot "alle onnodige uitrusting weggedaan." Later op 29 december, bijna een week later en met zo'n 500 km te gaan naar Basis Oost verlichtten ze hun last door hondenvoer weg te werpen. Richard Black scheen te hebben begrepen dat er onvoldoende hondenvoer was, en dat dat was waarom ze niet konden stoppen voor de hondenvoeten. Echter op 2 december hadden ze onnodige uitrusting weggedaan en op 29 december hondenvoer weggegooid, toen Mike, Ben, Wray en Arctic nog in leven waren. Zelfs met een perspectief van 70 jaar en een beschouwing achteraf, gegeven dat het verhaal in een warme kamer is geschreven, is het moeilijk te bepalen of de beslissing niet eerder te stoppen om de hondenvoeten een kans te geven om te genezen een gebrekkig oordeel was of een noodzaak.

Maar Ronne en Eklund stopten wèl in Batterbee Dépot om de voetzolen van de overgebleven 7 honden te laten herstellen. Daar begon Eklund mocassins voor de honden uit dekzeilen voor de slee te snijden en te naaien. Ze waren daar ook in staat via de radio hun hachelijke situatie te communiceren met de mannen op Basis Oost, die hen vervolgens informeerden dat, zodra het weer opklaarde, de Condor uitgezonden zou worden om hen op te pikken. Kevin Walden, een lid van de FIDS expeditie van 1946-'48 noteerde:

"Antarctica is hoe dan ook onvoorspelbaar. Onze korte ervaring in dit deel van het Zuidpoolgebied was, dat het land een uitgesproken eigen wil had...de wind en de sneeuwstormen waren zijn wapens, het zou z'n tactiek aanpassen, en een strategische verandering van het zee-ijs of een plotselinge temperatuurstijging op een cruciaal moment zouden de beste plannen naar de prullenbak verwijzen."

Zo ook eindigde het plan om de Zuidelijke groep te redden, in de prullenbak. Aanvankelijk verhinderde het slechte weer de Condor te vliegen. Daarna, de dag nadat Ronne en Eklund in Batterbee aankwamen, viel de communicatie uit. Ze konden wel wat van de binnenkomende berichten uit de basis horen, maar de generator die de radio moest voeden raakte defect, en ze konden geen berichten meer verzenden. Na 10 dagen rust en met hulp van Eklunds booties ging het beter met de hondenvoeten, en de twee mannen en 7 honden zetten koers naar Wordie Dépot, zo'n 200km weg. Terwijl de booties de voeten wel wat beschermden stelden de honden zelf ze niet op prijs. Ze vonden het lopen ermee verschrikkelijk en probeerden ze af te schoppen, of bij de eerste gelegenheid stuk te bijten als ze even lagen. Chieff vond echter de leren laarsjes verrukkelijk omdat hij de afgeworpen laarsje oppikte en oprvat.

Ondertussen dacht de staf in basis Oost nog steeds dat de mannen in Batterbee waren, omdat ze geen berichten ontvingen; ze stonden te popelen om ze te redden. Op 19 januari klaarde het weer ten slotte op en toen het vliegtuig klaar werd gemaakt voor de start konden Ronne en Eklund, die rond die tijd de gletscher naar Wordie op trokken, horen dat er eindelijk hulp onderweg was. Ze luisterden naar de radioconversatie tussen Earl Perce, de co-piloot van de Condor, en Elmer Lampaugh, de radioman van Basis Oost, toen het vliegtuig vertrok om naar hen toe te komen. Ze konden horen hoe de piloot Ashley Snow de vliegtuigmotor meer gas gaf om op te stijgen: "Op de radio konden we het gebrul van de motor duidelijk horen. Toen was er een klap alsof de propeller iets geraakt had. Door het lawaai hoorden we Earl zeggen: 'We hebben een ongeluk gehad'". Met volle snelheid raakte de linker ski van de Condor in een evenwijdig lopende gletscherspleet, wat resulteerde in een verwrongen linkervleugel en het knappen van de spankabels.

Het ongeluk zou niet alleen gevolgen hebben voor de Ronne/Eklund groep maar zou later een nog hachelijker situatie scheppen voor mens en hond op Basis Oost.

Met het vliegtuig buitendienst gesteld besloot basisleider Black 3 teams van elk 11 honden te organiseren om de Ronne/Eklund groep te redden. Omdat ze sinds 6 januari niets van de groep gehoord hadden, hadden ze geen idee hoe ver ze zouden moeten reizen. De tijd begon te dringen, omdat de *Bear* en de *North Star* reeds onderweg waren om ze op te halen voor de terugkeer naar de Verenigde Staten, zo'n zes dagen later. Maar ook deze poging werd geplaagd door tegenslagen. De groep van 4 mannen en 11 honden vertrok op hun reddingstocht op 21 januari om alleen maar in een woeste sneeuwstorm te geraken die hun tenten zo beschadigde dat ze twee dagen later terug moesten keren naar de basis. Na rust laadden ze nieuwe uitrusting in en gingen ze de 25ste weer op pad; kort na vertrek gleed één van de sledes zijdelings weg en raakte een rots; hij was vernield en volkomen onbruikbaar. Nadat er een nieuwe slee was gebracht gingen ze uiteindelijk op 27 januari op weg naar Wordie Dépot.

Zonder dat de mannen op de basis het wisten maakten Ronne en Eklund toch goede vorderingen en hadden ze Wordie Dépot reeds op 22 januari bereikt. Hoewel de honden wederom tekenen toonden van lusteloosheid en kwetsuren, gingen ze op weg naar huis wat nog maar 160 km verder was. Vijf dagen later, 35 km van Stonington, zagen ze onverwachts de teams van de basis hen tegemoet komen. Iedereen voelde verbazing en opluchting. De twee mannen en de honden hadden 2035 km afgelegd, hun missie voltooid, maar elf leden van de groep honden, meer dan de helft, verloren. Carl Eklund besluit zijn verhaal over deze tocht als volgt:

"Aan de 7 honden die met ons de eindstreep bereikten: Grub, Ole, Mascara, Chief, Cleo, Dello en Colonel. Mijn petje af voor het uithoudingsvermogen en de inzet die ons erdoor heeft geholpen; en voor de 8 anderen die we verloren zijn: Sandy, Arctic, Mike, Wray, Skippy, Tarzan, Chick en Ben zou ik gedenktekens willen bouwen langs die bittere weg. Als er zoiets is als een hondenhemel, dan weet ik dat ze daar zijn, want ze hebben gewerkt tot ze in hun harnas neervielen."

De nadering van de Tweede Wereldoorlog en de evacuatie

Oorspronkelijk had de Amerikaanse overheid de bedoeling de twee bases permanent te maken, met een roulerende bemanning in de loop der jaren. Toen echter Engeland in de oorlog met Duitsland verwickeld raakte, en de "Lend-Lease" wet door het Amerikaanse congres gekomen was, veranderden de buitenlandse prioriteiten. Van het hoogste niveau kwam de beslissing de Antarctische operaties te staken en de bases zonder uitstel te ontruimen.

De *Bear* arriveerde op 11 januari 1941 in de Walvisbaai bij Basis West; de *North Star* bereikte de baai op de 24ste. Omdat beide schepen al drijfijfs waren tegengekomen bij aankomst in de Ross Zee, begon de ontruiming onmiddellijk. De tractor, de tank en de honden brachten de apparatuur, de verslagen, de weten-

schappelijke gegevens en persoonlijke zaken naar de schepen. De Sneeuwkruiser werd achtergelaten. Hij zou uiteindelijk op de zeebodem eindigen toen de schots van Basis West los brak van de Ross IJspilaat, en verdween in 1963 naar de bodem van de oceaan.

Het inladen van de schepen ging goed tot één team verdween. Toen het hoofd van de biologen zijn ski's stond vast te maken braken de honden los van de slee en verdwenen. Ondanks dat er twee dagen naar ze gezocht is, waren ze nergens meer te vinden. Drie dagen later kwam de leidhond van het team, Snooks, het kamp in waggelen. Een siberian teef, die geboren was in de Chinook-kennels. Snooks had klaarblijkelijk haar harnas doorgebeten en de weg naar de basis terug gevonden. Een ski-team vertrok onmiddellijk, haar spoor volgend tot waar ze het laatst geslapen had, 70km van het kamp. Maar zelfs vanuit de lucht was er geen spoor van het team te vinden, en moest men de zoektocht staken. Tegen 1 februari waren de schepen geladen; de bemanning zag de Walvisbaai voor het laatst en zette koers naar Palmer Schiereiland en Basis Oost. De overlevende 34 honden werden in hun kratten drie hoog gestapeld op het achterdek van de *North Star*.

De ontruiming op Stonington Eiland vormde echter een groter probleem, zoals beschreven door basisleider Black. Het vertrek uit Antarctica was voorgenomen in de zuidelijke nazomer, zodat de schepen de wateren in de baai konden bevaren vóór het winterijs zou inzetten. Zoals opgemerkt waren de *Bear* en de *North Star* al enig drijfjys tegen gekomen in de Walvisbaai. De toestand van het ijs bij Basis Oost was anders: het ijs in de baai was niet voldoende weggedreven om de schepen binnen te laten. De expeditie was Marguerite Baai op 3 maart 1940 binnengevaren. De vorige Britse Graham Land expeditie had al aantekeningen gemaakt dat schepen in de jaren 1935, '36 en '37 de baai nog in konden varen in de maand mei. Expeditieleider Rymill concludeerde: "Ik zie geen reden om aan te nemen dat deze jaren uitzonderlijk waren, en het scheen redelijk om aan te nemen dat de Marguerite Baai eind februari en geheel maart bijna elk jaar bevaarbaar zou zijn." Toch bleek de zomer van 1941 een uitzondering.

De twee schepen arriveerden op 17 februari 1941 in de buurt van Stonington. Het verslag van Richard Black vat het huiveringwekkende verhaal van de evacuatie samen. Drie elementen waren nodig om het zeeijs op te breken: dooi, een sterke stroom of getijdewerking, en sterke oostelijke winden. De eerste twee elementen waren aanwezig, maar de oostenwind waaide niet. Het schema uit Washington ging er van uit dat de schepen op 19 februari bij Basis Oost aan zouden komen en vertrekken op 1 maart. Toen de laatste datum er aan kwam, en het ijs nog geen tekenen vertoonde van opbreken, begon de staf op Basis Oost een andere manier van vertrekken te overwegen. Dat alternatief zou zijn "personeel en onderzoeksresultaten uitvliegen, en al het andere hier laten". 'Al het an-

dere' omvatte de wetenschappelijke apparatuur, de uitrusting, de motorvoertuigen en de honden.

Toen na drie weken in maart de oostenwind nog steeds het ijs in de baai niet had weggeblazen, werd het alternatieve plan waarschijnlijker. Basis Oost was toegerust met een Curtiss-Wright Condor dubbeldekker, slechts één vliegtuig. Naar Black's idee, en zeker achteraf bekeken, waren twee of drie vliegtuigen noodzakelijk voor zo'n expeditie. Hij schreef: "Eén vliegtuig op een geïsoleerde basis in Antarctica is een enkele reis naar nergens". Het ongeval met de Condor op 19 januari had de luchtwaardigheid van het vliegtuig ernstig geschaad. Nu twee maanden later een evacuatie door de lucht de enige mogelijkheid leek om te vertrekken, bleef de betrouwbaarheid van de Condor een probleem. Het vooruitzicht een jaar werk aan wetenschappelijke experimenten, de hele uitrusting van de basis en in het bijzonder de honden achter te laten was een ondraaglijke gedachte voor de bemanning. Hoewel ze de alternatieve evacuatie zo lang mogelijk voor zich uit wilden schuiven en elke dag in gedachten wensten dat de oostenwind het drijfjys de baai uit zou blazen, konden ze niets aan de situatie veranderen. Noch was het aan hen om te beslissen wanneer ze zouden vertrekken. Washington had die bevoegdheid aan kapitein Cruzen van de *Bear* gegeven.

Na de kust verscheidene dagen afgespeurd te hebben ontwaarde de man in het kraaiennest van de *Bear* een gletscher waar een vliegtuig mogelijk kon landen. Te ver weg om het risico te nemen de teams over het smeltende ijs en sneeuw doorklieft met steeds wijder wordende spleten te sturen. Mikkelsen Eiland bood een plek waar de Condor veilig zou kunnen landen, hoewel de mannen een steile rotswand moesten overwinnen om de reddingsboot van de *Bear* te bereiken. 18 Van de overgebleven 34 honden van Basis West werden overgebracht van de *North Star* naar de *Bear*, in het geval er een reddingsteam nodig zou zijn. De *North Star* voer vervolgens weg richting Valparaiso in Chili en de Verenigde Staten, met de bemanning van Basis West, minus de hondenmenners.

Op 21 maart, na twintig dagen op het breken van het zeeijs gewacht te hebben nam kapitein Cruzen van de *Bear* de beslissing, en het alternatieve ontruimingsplan werd een feit. Die beslissing werd niet met algemene goedkeuring ontvangen door de expeditieleden op Basis Oost. Iedere man mocht vrijelijk zijn mening uiten; een groep wilde nog een jaar blijven, en er gingen zelfs geruchten dat sommigen zeiden dat ze rond evacuatie tijd onvindbaar zouden zijn op het eiland. Het was echter geen vraag om een kleine groep vrijwilligers achter te laten, in het bijzonder omdat werd aangenomen, en terecht, dat het land binnen een jaar in oorlog zou zijn.

Het plan was om twee vluchten te maken met elk 11 man aan boord. Wegens de onzekere conditie van de Condor was er een gerede kans dat geen van beide vluchten zouden slagen. Als het vliegen niet lukte, waren de mannen gedwongen

nog een jaar op het eiland te blijven en dan hadden ze de honden nodig. Als de Condor kon vliegen zouden de honden op 22 maart om 5:30 in de ochtend vernietigd worden. Ashley Snow, de piloot van Basis Oost en Earle Perce, de copiloot, stegen met moeite op, met de eerste groep van twaalf man opeengepakt in de cabine. Het vliegtuig vloog over bergen, ijs, sneeuw en open water richting Mikkelsen. Toen hij de gletscher naderde die door de bemanning van de *Bear* als veilig en geschikt was aangemerkt, maakte Snow een perfecte landing. De passagiers daalden langs een touw van de steile rotswand af naar de wachtende reddingsboot en werden naar de *Bear* overgebracht.

Toen Snow en Perce terugkeerden op basis Oost van hun eerste succesvolle vlucht, doemde de volgende pijnlijke fase van het evacuatieplan op voor basisleider Black. De honden moesten vernietigd worden. "Koud en levenloos" schreef hij. "Het wordt nu mijn taak het meest hartbrekende verhaal te vertellen van deze ellendige geschiedenis." Van de 57 honden die oorspronkelijk een jaar eerder op Stonington aan land gebracht waren, plus een deel van hun nakomelingen waren er nog 61 springlevend. De ouderen hadden deelgenomen aan het zware en gevaarlijke werk langs de trail; de jonkies waren de beginnenden van het trekken van de slee aan het leren, en de allerjongste waren nog pups. Richard Black deinsde terug voor het doden van de honden maar het was zijn opdracht hen af te schieten. Maar toen de Condor al op de terugvlucht was benaderde een van de hondenmensen, die zoveel tijd met de beesten had doorgebracht op de trail, Black en verzocht hem de taak zelf uit te mogen voeren. "Jij wil dat niet doen" zei hij tegen z'n leider. "Ik ken die knapen beter dan jij. Ga de heuvel maar op en ik kom daar even later ook." Van de 61 honden werden daar 33 liggend aan hun ketting doodgeschoten.

Hoewel de Condor de eerste groep mannen in veiligheid had kunnen brengen, was het niet geheel zeker dat de overige 14 expeditieleden op dezelfde wijze gered zouden kunnen worden. Wegens deze onzekerheid was er besloten 28 honden niet onmiddellijk dood te schieten. Zouden de mannen gedwongen zijn op het eiland te blijven, dan zouden ze de honden nodig hebben om nog een jaar te overleven. Zou echter de tweede vlucht de *Bear* bereiken, dan was er een "genadige maar verschrikkelijke installatie" in orde gemaakt om de dieren een snelle dood te bezorgen in plaats van een langdurige verhongering. De honden waren in hun harnassen aan de ketting gelegd. Drie kisten met 20kg dynamiet waren in een driehoek geplaatst, 6 meter uit elkaar. Een draad van kist tot kist en een ontstekingsinrichting waren in de sneeuw begraven, zodat er niet mee geroemd kon worden. Die draden waren verbonden aan een alarmklok die om kwart over drie die middag zou afgaan.

De Condor keerde om 10 uur 's morgens terug van z'n eerste vlucht, en de overige bemanningsleden klommen in het vliegtuig om een uur later op te stijgen.

Toen Ashley Snow vol gas gaf bonsden de ski's over het ruwe oppervlak, maar het toestel verhief zich niet in de lucht. De piloot nam gas terug en taxiede terug voor een tweede poging, maar dit keer eiste hij dat alle uitrusting, ongeveer 230 kg, uit het toestel geworpen zou worden. Een tweede poging werd een uur later ondernomen. Wederom gaf Snow vol gas en het vliegtuig schoot over het oppervlak, bonsde weer over het ruwe gedeelte in wat een oneindig lange minuut leek, voor het los kwam van de grond en snelheid won toen het over de gletscher vloog. Van hier keek Richard Black op het kamp naar "Op het veld konden we de 28 honden rustig zien liggen, op hun gemak naar het vliegtuig kijkend dat ze nooit meer zouden zien." Die dachten waarschijnlijk dat het weer de zoveelste dag met een luchtverkenning was.

Nadat de dreun van de vliegtuigmotor weggestorven was, moet er een witte stilte over Basis Oost gevallen zijn, behalve misschien af en toe een huil van de honden. Dan drie uur later zal een serie explosies de stilte verbroken hebben, en dan weer die witte stilte.

Achtergelaten lichte tank

De nasleep

In een telegrafisch communiqué betreffende de evacuatie gedateerd 24 mei 1941 van kapitein Cruzen aan de topambtenaar van de US Antarctic Service in Washington D.C. staat te lezen:

"zeven pups van twee weken oud zijn door individuele bemanningsleden meege-
nomen en bevelen aan dat er afgezien wordt van voorzieningen voor mannen die
deze in bezit willen houden. Oudere honden humaner afgemaakt, met tijdsklok om
er 27 te behouden in het geval van gedwongen terugkeer. Verzoeken geen publici-
teit over afmaken honden. Iedereen heel gelukkig aan boord van de *Bear* te zijn."
Voor hun diensten gedurende de hele expeditie en hun buitengewone prestatie
bij het evacueren van de mannen werden piloot Ashley Snow en co-piloot Earl
Pence onderscheiden met het Flying Cross. Vele van de mannen van de USAS
expeditie dienden in de Tweede Wereldoorlog als militair. Veel van de honden
die overleefden op basis West deden reddingswerk gedurende de oorlog, een
aantal met hun voormalige meesters.

Na de oorlog werden er twee expedities op Stonington eiland gestationeerd. De
Engelsen vestigden een basis (Basis E) niet ver van Basis Oost als onderdeel van
de Falklands Dependencies Survey (FIDS) in 1946, en in 1947 leidde commandant
Finn Ronne een eigen expeditie, de Ronne Antarctische Onderzoeks Expeditie
(RARE) naar Stonington. Hij engageerde Harry Darlington, ook een lid van het
team van Basis Oost, als hoofdpiloot voor zijn RARE expeditie. Harry werd op
Stonington vergezeld door zijn vrouw Jenny en zijn hond Chinook, die één van de
pups was die bij de evacuatie gered werden.

Jenny Darlington en Edith Ronne, 1947

De hoofd hondenmenner van FIDS, Kevin Walton, merkte bij de ontschepping op Stonington eiland in 1946 aan de wanorde in het USAS kamp, dat het klaarblijkelijk een zeer haastige ontruiming was geweest. Walton stuitte op de overblijfselen van 33 afgeschoten honden, nog aan de ketting gekluisterd, en hij vond ook een hondenlijk in een werkplaats, die niet dicht bij het opgeblazen gebied lag. Tegen het eind van de RARE expeditie besloten Harry en Jenny Darlington een middag te gaan skiën naar de gletscher waar de Condor en de vliegeniershut hadden gestaan in 1940-'41. De oude hut was bedolven onder jaren stuifsnieuw, maar de overblijfselen waren goed zichtbaar. Harry en Jenny begonnen te graven om toegang te krijgen tot het nog intacte bouwsel. Een schokken tafereel wachtte hen bij het openen van de deur: de goed behouden lichamen van drie sledehonden. In haar boek beschreef Jenny de reactie van haar man:

" 'Goeie God', zei Harry tenslotte. "De honden moeten hun ketting doorgeknaagd hebben, losgebroken zijn en hier gekomen om te sterven. Ze kenden deze plek. De mannen die hier leefden voedden hen. Tot en met het lange haar op hun lijven was hun conservering compleet. De een met open ogen en starend; een ander met de poot opgeheven alsof hij een stap wilde maken; een derde met z'n bek wijd open in een grauw."

De Darlingtons sloten de deur en lieten de honden waar ze gestorven waren.

In haar boek schrijft Jenny dat Harry voor hij in de Condor stapt zich omdraaide een één van Sadie's pups onder z'n jas stopte, terwijl het communiqué van kapitein Cruzen stelt dat zeven pups in een koffer gepakt waren. Net als bij de honden in de vliegeniershut heeft men wel vaker gehoord van mummificatie bij lage temperaturen. De posities en de houding van de gemummificeerde honden zijn waarschijnlijk het gevolg van het krimpen van de huid als het lichaam indroogt.

Een overtuigend bewijs van de doelmatigheid van de explosie kwam aan het licht door de National Science Foundation (NSF). Onder het Antarctisch Verdrag werd basis Oost in 1989 aangewezen als historisch monument. De bescherming van dat monument was onder auspiciën van de NSF, die de National Park Service in de arm nam om aanbevelingen te doen voor het beheer van de plaats. Een groep specialisten in cultureel erfgoed bezocht daartoe begin 1990 Stonington Eiland. Als onderdeel van hun programma groeven de specialisten een deel van de nederzetting van Ronne op met archeologische methoden. Daar werd een hondenskelet gevonden onder de kasten en de wasbak in het centrale deel van de hut. Omdat de aanwezige sneeuw en ijs op de grond ongetwijfeld de ontdekking van het hondenlijk verhinderde toen Ronne de plek weer bezocht in 1947, kwamen de archeologen van de NSF tot de conclusie dat het skelet waarschijnlijk één van de dieren was die door de USASE achtergelaten werden bij de evacuatie in 1941. Het zal nooit bekend worden wat er gebeurd is met de 28 honden die bestemd waren door de explosie te sterven. Het is mogelijk dat een aantal van hen ontko-

men zijn en rond konden zwerven tot ze van kou of honger stierven. Ze waren niet de eerste noch de laatste honden die in Antarctica verdwenen. In 1957 vond een Japanse expeditie dat ze 15 honden achter moesten laten onder gelijke omstandigheden als de USAS expeditie, namelijk dat de enige manier om de mannen te redden was om ze uit te vliegen met helicopters, die niet ingericht waren om de honden aan boord te nemen. Deze honden waren vastgeketend achtergelaten, en een jaar later, toen de hondenmenners terugkeerden, waren een aantal honden aan de ketting gestorven, een paar waren weg en twee waren nog in leven.

In 1994 bande het Internationale Antarctische Verdrag alle honden uit Antarctica, en degenen die er al waren moesten verwijderd worden. De reden was tweevoudig: ze werden beschouwd als een niet inheemse soort, en er was bezorgdheid dat de honden ziekten konden overbrengen aan de inheemse fauna.

Het verloren gaan van al de honden van Basis Oost was het resultaat van verschillende factoren: verwondingen, ziekten, gevechten en uitputting, zowel als menselijk falen in de beoordeling van het onverwachte en onbekende, en misschien overmoed. Hun lot was dat van vele, vele expeditiehonden, die alles hebben gegeven maar gewoonlijk slechts een voetnoot bleven in de geschiedenis van het Antarctisch onderzoek.

vert.Eris Koops

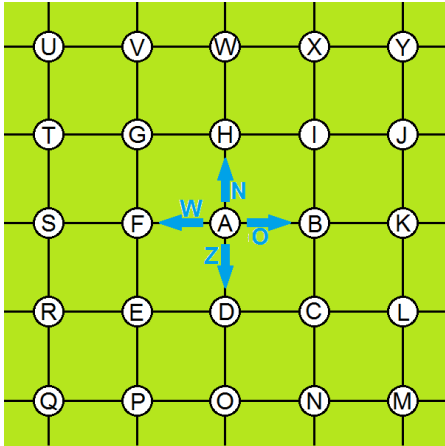
Héél interessant!

Kerstpuzzel

Kompas-puzzeltocht

We gaan deze kerst een puzzeltocht maken met het kompas. Het antwoord op de vraag geeft de richting aan waarin we moeten reizen, Noord, Oost, Zuid of West. We starten in plaatsje A, en het is de vraag in welke plaats we tenslotte terecht komen. Succes!

1. Het aantal honden dat een keurmeester op één dag mag keuren is

N	60
O	70
Z	80
W	90

2. Het aantal rassen dat door de FCI als sledehond wordt genoemd is

N	2
O	3
Z	4
W	5

3. Het aantal tanden van een pup is

N	28
O	30

Z	32
W	36

4. De sledehondenrace die van Anchorage naar Nome voert heet de

N	Iditarod
O	Yukon Quest
Z	All Alaskan Sweepstake
W	Open North American Championship

5. Dit jaar bestond de Samoiedenisclub

N	88 jaar
O	89 jaar
Z	90 jaar
W	91 jaar

6. Het aantal bloedgroepen bij honden is

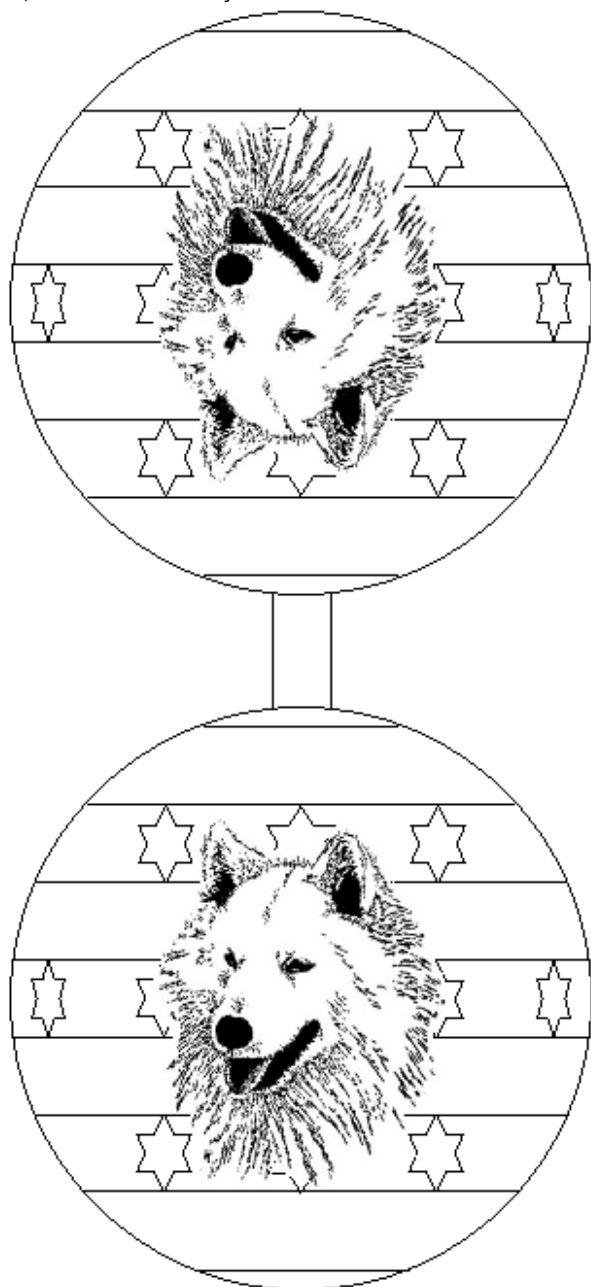
N	1
O	2
Z	3
W	4

7. De meeste energie halen honden uit

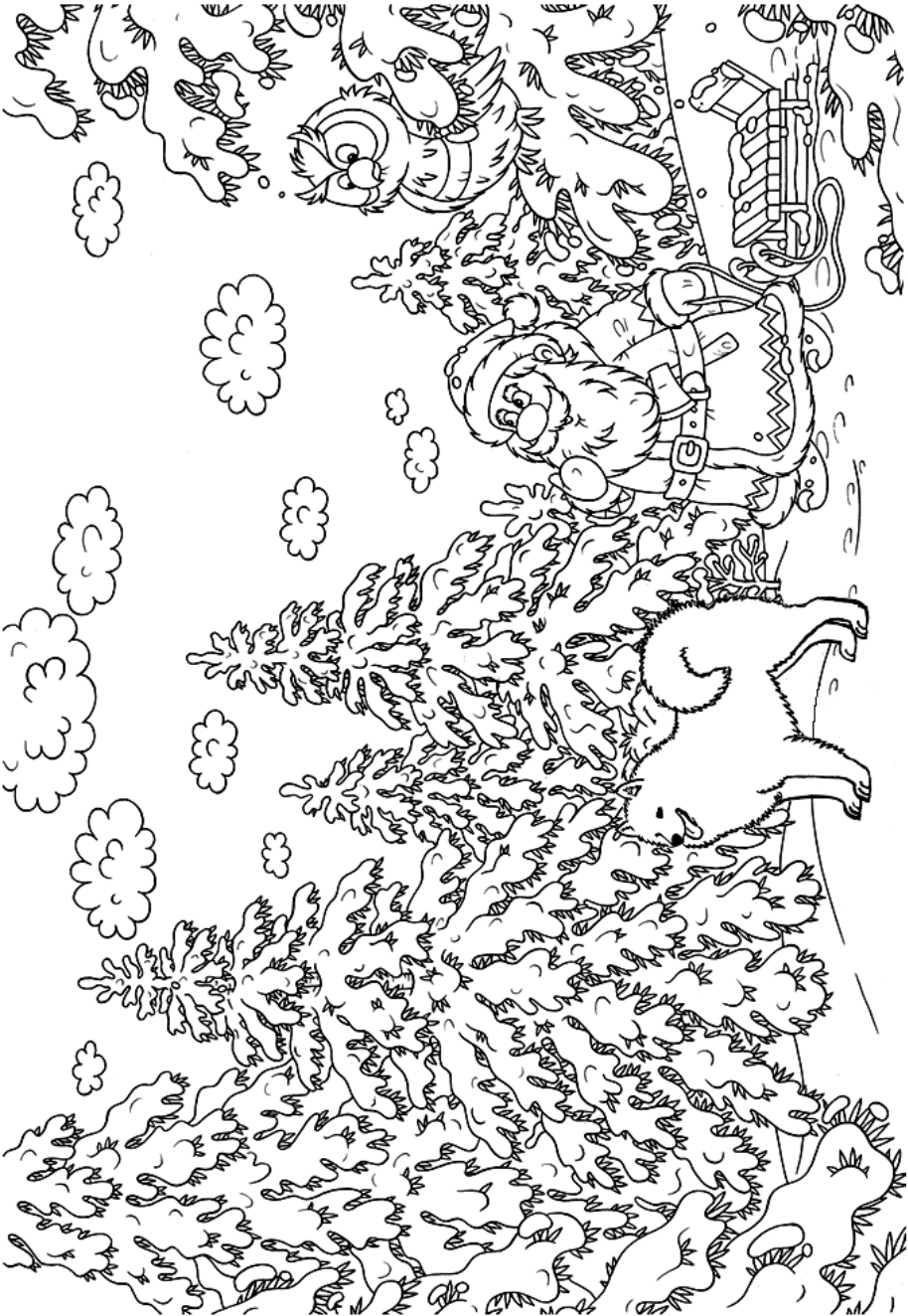
N	Vet
O	Koolhydraat
Z	Eiwit
W	Vitamines

Kerstknutsel

Kopieer deze bladzijde, en kleur de kerstballen naar eigen smaak. Dan uitknippen en dubbelvouwen, eventueel wat lijm ertussen:

Kerstkleurplaat

Honden die zaden (en hoop) verspreiden

Tijdens de bosbranden in 2017 in Chili ging een gebied van in totaal 1,4 miljoen hectare in vlammen op. Enkele maanden later kwam [een team van bordercollies](#) [een pootje helpen](#) om de bossen te herstellen.

Het herplanten van de Chileense bossen was voor hond Summer bepaald geen straf
Foto: [summerbordercollie](#)

De drie honden Das, Olivia en Summer renden door de bosgebieden met een speciaal voor hen gemaakt rugzakje vol zaden van inheemse planten en bomen. Tijdens het uitrazen schudden de bordercollies de zaden uit hun tassen, verspreid over het bos. Ze kregen betaald in hondensnoepjes van hun baasjes, de zussen Francisca en Constanza Torres. Francisca is eigenaresse van een trainingscentrum voor hulphonden.

Het energieke trio holde per dag zo'n dertig kilometer af en verspreidde daarbij tien kilo aan zaden. En dat zes maanden lang in meer dan vijftien bossen. Hun inspanningen hebben effect: in de gebieden zijn inmiddels grassen en druivenplanten opgekomen. En autoriteiten van Californië en Australië hebben contact opgenomen met de zussen.

Benieuwd wat de honden nu uitspoken? Ze hebben ieder hun eigen Instagram-pagina. Zo gaat het nu met [Das](#), [Olivia](#) en [Summer](#).

RAAD VAN BEHEER

HOUDEN VAN HONDEN

REGISTRATIEPLICHT FOKKERS

bij de overheid per 1 november 2021 Informatie over de nieuwe regeling, de procedure en de koppeling met Databank Honden

In Nederland is het chippen en registreren van honden verplicht. De registratieplicht geldt voor elke hond die na 1 april 2013 is geboren of uit het buitenland komt. Vanaf 1 november 2021 komen hier regels bij.

De nieuwe regels voor Identificatie & Registratie (I&R) Hond moet zorgen voor een betere controle op de hondenhandel, zodat illegale en malafide hondenhandel beter kan worden aangepakt. In dit nieuwe systeem worden de fokker, importeur, dierenarts of chipper geregistreerd. Het is dan direct duidelijk waar de hond vandaan komt, en van wie de hond een chip en paspoort kreeg.

Informatie voor import van honden

Als je een hond uit het buitenland importeert dan zul je je eenmalig moeten registreren bij de overheid. Deze registratie is ook verplicht als je maar één hond uit het buitenland importeert.

Registreren kan via de knop 'direct UBN-nummer aanvragen' op de website www.rvo.nl/hond-kopen. Zonder UBN-nummer is het niet mogelijk je import bij de dierenarts en bij de Raad van Beheer te registreren.

Als importeur laat je de eerste registratie van de hond door een dierenarts doen. Dit moet binnen 2 weken na aankomst in Nederland gebeuren. De dierenarts registreert de import, chip en het paspoort bij een portaal. Komt de hond uit een derde land en heeft hij geen EU-dierenpaspoort? Dan geeft de dierenarts een EU-dierenpaspoort voor de hond af. Wil je de hond registreren in het NHSB dan volg je de gewone procedure voor importaangifte in je account in mijnrvb.nl. Registreer je UBN-nummer in je account in mijnrvb.nl voordat onze buitendienstmedewerker de hond komt controleren en registreren.

Informatie voor fokkers

Vanaf 1 november 2021 veranderen er een aantal zaken in de registratie bij de Raad van Beheer en bij Databank Honden en komen er meer controles in het systeem. Van belang voor fokkers is dat **iedere** fokker zich eenmalig moet registreren. Deze registratie is ook verplicht als je als fokker slechts één nestje wil fokken! De

chipper van de Raad van Beheer mag wettelijk geen honden meer chippen als de fokker geen UBN-nummer heeft en dat geldt ook voor een dierenarts!

Bedrijfsmatige fokkers moeten zich al langere tijd registreren bij de overheid via een zogenaamd UBN-nummer. Maar nu geldt dat dus ook voor niet-bedrijfsmatige fokkers. De registratie van een niet-bedrijfsmatige fokker heet ook UBN-nummer, maar hoeft niet aan de voorwaarden voor bedrijfsmatige fokkerij te voldoen. Wel zijn er kosten voor de eenmalige registratie die de fokker moet betalen aan de overheid. De UBN-registratie voor niet-bedrijfsmatige fokkers gaat via hetzelfde loket van de RVO, de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland. Heb je als bedrijfsmatige fokker al een UBN voor honden? Dan kun je gewoon dat nummer blijven gebruiken.

De aanmelding via de RVO voor niet-bedrijfsmatige fokkers is opengesteld door de RVO. Wij adviseren fokkers zich hier aan te melden als zij vanaf 1 november 2021 een nestje gaan fokken of als zij vanaf die datum pups overschrijven als fokker naar een nieuwe eigenaar. Aanmelden kan via de knop 'DIRECT REGELEN' op de website www.rvo.nl/hond-kopen. Zonder UBN-nummer is het niet mogelijk uw nestje of import bij de Raad van Beheer te registreren.

Wat is de procedure voor de fokker van stamboomhonden vanaf 1 november 2021?

Deze regels gelden voor alle pups die na 1 november 2021 worden verkocht.

- De fokker vraagt een UBN-nummer aan via het RVO-loket. **Dit moet voor het bezoek van de chipper gedaan zijn.**
- De fokker registreert het UBN-nummer in zijn account op mijnrvb.nl.
- De fokker volgt verder de normale procedure voor het melden van dek- en geboorte-aangifte in mijnrvb.nl.
- De chipper van de Raad van Beheer chipt het nest bij de fokker. De chipper mag wettelijk geen honden meer chippen als de fokker geen UBN-nummer heeft.
- Na het chippen wordt er direct een automatische melding gedaan naar de RVO dat er chips geplaatst zijn bij de pups. De melding wordt gekoppeld aan het UBN-nummer van de fokker.
- De fokker doet zelf de geboortemelding bij een portaal / databank (bijv. Databank Honden databankhonden.nl). De fokker dient daarbij ook het **chipnummer van de moederhond** op te geven. De fokker kan bij de geboortemelding in Databank Honden gebruik maken van zijn account op mijnrvb.nl waardoor in 1 keer alle nestgegevens kunnen worden overgezet naar de RVO.
- De fokker gaat naar de dierenarts met het nest voor het verplichte dierenpaspoort. De dierenarts koppelt het paspoortnummer aan het chipnummer en doet melding bij een portaal / databank.
- Na de verkoop van de stamboompups schrijft de fokker de pups over naar de nieuwe eigenaar via zijn account in mijnrvb.nl. Ook moet hij de pups weer afmel-

den bij zijn portaal / databank. Als de fokker de pups via Databank Honden heeft aangemeld dan kan hij via zijn account op mijnrvb.nl de pups ook weer makkelijk afmelden bij Databank Honden.

- De nieuwe eigenaar moet zelf de pup aanmelden bij een portaal / databank. De nieuwe eigenaar kan de pup via zijn account in mijnrvb.nl ook weer via 1 druk op de knop makkelijk aanmelden bij Databank Honden.

Nieuwe procedure voor de registratie in Databank Honden

De aangewezen databanken heten vanaf 1 november 2021 'portalen' bij de overheid. Databank Honden is een aangewezen 'portaal'.

Vanaf 1 november 2021 wijzigt dus ook de registratie in Databank Honden. Daarmee voldoen wij aan de nieuwe regels die dan gelden. De registratieschermen en de aanmeldmodule van Databank Honden zijn vanaf 1 november helemaal vernieuwd.

Wat gaat er voor fokkers veranderen in de aanmelding bij Databank Honden?

- Vanaf 1 november 2021 is er een koppeling tussen mijnrvb.nl en de nieuwe Databank Honden. Dit betekent dat je als fokker met je account van mijnrvb.nl ook in kunt loggen op Databank Honden. Je hebt dus maar één inlog nodig.
- Door de koppeling kun je als fokker vanuit mijnrvb.nl met 1 druk op een knop in één keer de geboortemelding doen van het nest bij Databank Honden. Alle gegevens worden dan na controle, akkoord en betaling bij de RVO aangemeld. Wil je bij een ander portaal aanmelden dan zul je de gegevens zelf over moeten nemen.
- Door de koppeling kun je als fokker vanuit mijnrvb.nl met 1 druk op een knop ook een pup afmelden bij Databank Honden na verkoop. Alle gegevens per pup worden dan na controle en akkoord bij de RVO aangepast. Voorwaarde is wel dat je als fokker de pups vooraf ook bij Databank Honden hebt aangemeld.

Wat gaat er voor pupkopers veranderen in de aanmelding bij Databank Honden?

- Ook voor de pupkopers wordt het melden van de aankoop van de hond bij Databank Honden makkelijker vanaf 1 november. Er is dan een koppeling tussen mijnrvb.nl en de nieuwe Databank Honden. Dit betekent dat je als pupkoper in één keer de aankoopmelding kunt doen van je hond bij Databank Honden. Alle gegevens van de pup worden dan na controle, akkoord en betaling bij de RVO aangemeld. Door de aanpassingen in mijnrvb.nl en de koppeling met Databank Honden wordt de verplichte registratie voor de fokker en de pupkoper een stuk eenvoudiger.

Actuele informatie

Voor de actuele informatie vanuit de RVO over de nieuwe registratie kun je terecht op www.rvo.nl/hond-kopen.

Gouwe Ouwe

**1. Buran en Nenet
('de Camp Arktika')**

Geb: 03-12-2006

Eig: Sarah de Monchy

2. Lusjkaya Elana Zargova

Geb: 23-03-2007.

Eig: Wendy van Vosselen

3. Pelageya van de IJsee

Geb. 05-05-2008

Eig: M. van Mierlo-Bosch

4. Pelle van de IJsee

Geb. 05-05-2008

Eig: A. Bakker

5. Lusjkaya Gregor Zargowitsj.

Geb: 08 -09 -2008.

Eig: Arjan Brok.

6. Taigaro Rapid Runar

Geb: 21-11-2008

Eig: Johanna Langedijk

7. Lusjkaya Imara Zargova.

Geb: 27-09-2009

Eig: Harke en Sibbiëna Groenveld.

8. Cabaka's Dina Of Storm Cat

Geb. 05-10-2009

Eig. Maurice Eijnsink

9. Qiyara van de IJsee

Geb: 05-02-2010

Eig: Ella Wellerdieck

10. Qanuk van de IJsee

Geb: 05-02-2010

Eig: Antoinette Berkhof

11. Lusjkaya Khyra Bowinova

Geb. 19 -05- 2010.

Eig: Alie Bartol

12. Koraal's Dynamic Voronya Ziva

Geb. 03-06-2010

Eig: Joyce Uzeel en Brendo te Boekhorst

13. Naschja Gaia's Houdina

Geb. 18-07-2011

Eig: Coby Rees

Overleden:

Lusjkaja likka Zargowitsj

Geb: 27-09-2009 Ovl: 13-09-2021

Eig: Ida Wedman

De redactie denkt dat er nog veel meer vitale Sammen binnen onze club zijn. Ze moeten wel 10 jaar oud zijn. Stuur ons even een berichtje en hij of zij staat er de volgende keer bij

Tentoonstellingsuitslagen

Clubmatch NSC zo 24 oktober 2021

Keurmeester: mw Wilma Hell-Frijters

1a Jongste Puppyklasse Reuen

Naschja Inuka's Kai

Geb: 02-06-2021 Fok: C.J.Rees Eig: J.Langedijk

Reu 5 maanden. Prima verhoudingen in lichaam, al goed ontwikkeld voor leeftijd. Stevig bone, goede polsen en voeten. Moet nog in oren groeien, mooi donker en goed geplaatst oog. Stop zou iets duidelijker gemarkeerd mogen zijn. Prima hoeking achter, zou iets meer voorborst mogen hebben. Typische puppyvacht. Gangwerk lastig te beoordelen, iets meer training nodig. **1VB**, beste jongste pup.

1b Jongste Puppyklasse Teven

Binoche Delivano's

Geb: 07-05-2021 Fok: Yana Safronova Eig: bekend

Teefje 5 ½ maand. Vrouwelijk totaalbeeld, mooi bone met vrouwelijk hoofd. Oog mag iets schuiner geplaatst zijn, voorsnuit mag niet korter. Mooi pigment, schaar-gebit. Mocht iets meer voorborst hebben, draait voorvoeten iets uit. Mooie vacht met glinstering. Hoekingen achter prima, gaat achter wat nauw, voor wat los in de pols. Prima temperament en goed gehandeld. **2VB**

Avani from Dreams of Shtiya

Geb: 28-06-2021 Fok: J.Venhovens Eig: J.Venhovens

16 weken oud teefje dat al zelfverzekerd door de ring gaat. Echt meisjeshoofd met mooi biscuit oortjes, mooi pigment, goed oog en oor. Prima voorborst, goede voeten, passend bone, prima hoekingen voor en achter. Mooie vachtstructuur en typische puppygangen die vooral in de achterhand nog moeten ontwikkelen. Prima temperament. **1VB**

2a Puppyklasse Reuen

Delivano's Presents to you Kumbah

Geb: 14-02-2021 Fok: M.M.M.Kuppens Eig: M.M.M.Kuppens

8 Maanden oud reutje; een echt beertje. Mooi klein oog, goed pigment, diepe stop, schargebit. Evenredig gehoekt, voor en achter. Moet in front nog ontwikke-

len, kattevoet, draait voeten voor uit in stand. Gaat vlot door de ring, maar zowel voor als achter wat nauw. Prima vacht en goed ringgedrag. **2VB**

Funny Fabric Volume on Eleven (Viking)

Geb: 09-02-2021 Fok: Tuija Johansson Eig: A.C.Molenaar-Zoetemeijer & Linsey Neelen

8 Maanden oud reutje. Uitmuntend rastype, wigvormig hoofd, goed geplaatst donker amandelvormig oog. Prima stop, schaargebit. Goede voorborst maar nog wat smal. Prima hoekingen voor en achter, goede voeten, passend bone, prima reuenvacht. Gaat vlot, maar moet vooral in front wat vaster worden. **1VB** beste pup.

Ulybka Angela Totoro S Hutora Dykanki

Geb:25-01-2021 Fok: S Hutora Dykanki Eig: H. van Huijstee
absent wegens luchtweginfectie.

2b Puppyklasse Teven

Delivano's Presents to you Kea-Lynn

Geb: 14-02-2021 Fok: M.M.M.Kuppens Eig: M.M.M.Kuppens

8 Maanden oud teefje, wat al zelfverzekerd door de ring gaat. Vrouwelijk hoofd met diepe stop, mooi klein oor, donker oog, goed pigment. Zou graag meer hals zien. Evenredige hoekingen voor en achter, passend bone, goede polsen, zou iets meer beenlengte mogen hebben. Vacht met mooie glinstering. Al goed gangwerk voor leeftijd. Prima gehandeld. **1VB**

3a Jeugdklasse Reuen

Taigaro Power of Paws Vayen

Geb: 28-06-2021 Fok: A.C.Molenaar-Zoetemeijer Eig: J.Venhovens

14 Maanden oude reu. Mooi type met goede verhoudingen in lichaam en hoofd, mannelijk hoofd met goed oog en oor, diepe stop en schaargebit. Goed pigment. Goede voorborst en borstdiepte, zag achter graag iets meer hoeking, polsen mogen vaster. Prima vacht. Gaat vlot door de ring maar achter wat rommelig. **1U**, **Beste Jeugd, res CAC**

Taigaro Power of the Past Kenai (Wolf)

Geb: 03-09-2020 Fok: A.C.Molenaar-Zoetemeijer Eig: T.van der Sluis & A.C.Molenaar-Zoetemeijer

14 Maanden oude reu. Mannelijk totaalbeeld met fraai reuenhoofd, schaargebit prima oog en oor. Zeer alert. Stevig bone, voldoende voorborst, goede hoekingen voor en achter. Prima vacht. Draait tijdens het gaan voeten uit en is voor los in de polsen. **2U**

Solis Aurora Final Countdown

Geb: 07-01-2021 Fok: L.C.Smit Eig: A.Buijs

Reutje van 9 maanden, al flink ontwikkeld voor leeftijd. Mannelijk hoofd met stevige korte voorsnuit. Fraaie biscuit aftekening. Matige hoekingen voor en achter, passend bone, goede voeten, stevig gewelfde ribben. Overvloedige vacht. Gaat vlot door de ring, prima gehandeld. **3U**

4a Tussenklasse Reuen

Bayka's dream Diamond Dust(Olaf)

Geb: 10-03-2020 Fok: C. van den Berg Eig: Ilse Hazelaar

19 maanden oude stevige reu. Mannelijk hoofd met diepe stop en korte voorsnuit, donker oog, goed pigment en schaargebit. Stevig bone, zwakke polsen, zag graag iets meer hals, stevige ribwelling. Prima hoekingen voor en achter, mooie glinsterende vacht. Gaat vlot, maar loopt achter wat wijd. Prima ringedrag. **1ZG**

5a Openklasse Reuen

Snowhills'Berk

Geb: 02-04-2018 Fok: E. van der Stoop Eig: J. van der Stoop
3Jaar oude reu met harmonisch totaalbeeld. mannelijk hoofd met prima oog en oor, schaargebit. Goede hoekingen voor en achter. Prima vacht. Voldoende uitgrijpend gangwerk, prima ringgedrag. **1U CAC**

Yolo of Tom Tom The Glow of the Snowy Star

Geb: 18-06-2016 Fok: M.Nowak Eig: J.Veldt & A.C.Molenaar-Zoetemeijer
5 Jaar oude reu. Compact lichaam, mannelijk hoofd, middelmatig groot oog, diepe stop, prima oor. Passend bone, polsen mogen iets vaster, goede hoekingen voor en achter. Overvloedige vacht. Gaat vlot met voldoende stuwing. Prima ringgedrag. **2U**

Naschja Houdina's Ikay

Geb: 19-03-2015 Fok: C.J.Rees Eig: I. & R. Wassink
6½ Jaar oude reu. Flink formaat, fraai reuenhoofd met goed oog en oor. Prima pigment, schaargebit. Zag graag meer voorborst. Prima hoeking achter, maar draait voeten achter uit. Goede vacht. Gaat luidruchtig in telgang door de ring. **3ZG**

8a Kampioensklasse Reuen

Quick Fix Qannik of Chadhilla's Home

Geb: 13-05-2017 Fok: M.Borremans Eig: M.Grijspeerdit
4 Jaar oude reu. Goede verhouding van hoofd en lichaam. Mannelijk hoofd met prima oog e oor, diepe stop. Voldoende voorborst, matige hoekingen voor en achter, goede voeten. vacht met mooie glinstering. Prima gangen en ringgedrag. **1U**

3b Jeugdklasse Teven

Delivano's Presents to you In Spirit (Bibi)

Geb: 07-07-2020 Fok: M.M.M.Kuppens Eig: M.M.M.Kuppens

15 Maanden oud teefje. Vrouwelijk hoofd, mooi klein oor, mooi donker oog, iets te diepe stop, schaargebit. Goede hoekingen voor en achter. Voldoende halslengte en voldoende voorborst, diepe borst, passend bone, goede voet. Prima vacht. Prima gangen en netjes voorgebracht. U

At First Sight Makaris Home (Chenzi)

Geb: 01-01-2021 Fok: J.Hakkens Eig: J.Hakkens

9 Maanden oud, vrouwelijk teefje. Goede verhouding lichaam en hoofd, vrouwelijk wigvormig hoofd, goed geplaatst oog, schaargebit. Mocht meer voorborst hebben, zag achter graag meer hoeking, passend bone, godde voeten, polsen mogen iets strakker. prima vacht en gangen, prima temperament. 2U

Taigaro Power of Love Danu

Geb: 03-09-2020 Fok: A.C.Molenaar-Zoetemeijer Eig: A.C.Molenaar-Zoetemeijer

14 Maanden oud, harmonisch gebouwd teefje. Prima halslengte, passend bone, goede voeten en polsen. Diepe stop, oog mocht iets schuiner geplaatst, prima oor. Goede voorborst, goede hoekingen voor en achter. Prima vacht. Moeiteloze gangen en goed ringgedrag. **3U**

Ten Times Beter Abby of Chadhilla's Home

Geb: 13-09-2020 Fok: M.Borremans Eig: M.Borremans

13 Maanden oud, harmonisch gebouwd teefje, die vandaag haar jas heeft thuis gelaten. Meisjeshoofd met prima oog en oor. prima voorborst en borstdiepte. Prima hoekingen voor en achter. Vlot en moeiteloos gangwerk, mooi uitgrijpend en met voldoende stuwing. Prima ringgedrag.

1U, CAC, Beste Jeugd, Clubwinnaar 2021

Legenda Dianita Amfrita

Geb: 15-10-2020 Fok: Samoylova D. Yu Eig: J. van Bethem

12 Maanden, stevige dame. Voldoende halslengte, goede voorborst, borstdiepte tot aan elleboog. Hoofd met goed oog en oor, schaargebite. Gaat vlot, maar voor iets los in de elleboog. Prima vacht en ringgedrag. **U**

Solis Aurora a Little Bubbly

Geb: 07-01-2021 Fok: L.C.Smit Eig: E.C.Smit

9 Maanden oude dame die iets gestrekt toont. Vrouwelijk hoofd met goed oog en oor, schaargebite. Zou iets meer voorborst mogen hebben en minder borstdiepte. Draai achter in stand voeten uit, bone passend bij lichaam. Loopt tijdens het gaan achter wat nauw. Prima vacht en ringgedrag. **ZG**

4b Tussenklasse Teven

Brilliant Blossom of Severnaya sam

Geb: 04-02-2020 Fok: Gyulia Kaman Eig: bekend

20 Maanden oud teefje, stevig type. vrouwelijk hoofd met goed oog en oor. Voorhand ligt iets naar voren, zag graag iets meer halslengte. stevige ribwelling. Hoeking achter prima, gangwerk met voldoende stuwing, voor wat los in de polsen. Prima vacht en ringgedrag. **3ZG**

Bayka's Dream Dazzling Starlight (Kyara)

Geb: 10-03-2020 Fok: C. van den Berg Eig: C. van den Berg
19 Maanden oud, zeer vrouwelijk teefje met harmonische bouw. Zeer vrouwelijk hoofd, prima oor, oog mocht iets schuiner geplaatst zijn. Fraaie hals, goede voorborst en borstdiepte. prima hoekingen voor en achter, goed uitgrijpend gangwerk. vacht van prima lengte en goede glinstering. Prima ringgedrag. **1U, res CAC**

Delivano's Presents to you Gold Kiss

Geb: 25-01-2020 Fok: M.M.M.Kuppens Eig: bekend
20 Maanden oud teefje. Vrouwelijk hoofd met prima oog en oor. Voorsnuit mag niet korter, diepe stop. Zag graag iets meer voorborst. Stevig gewelfde ribben, stevig bone, kattevoet. Hoekingen achter voldoende, gaat voor met wat korte pas, achter voldoende stuwing. Prima vacht en ringgedrag. **2U**

5b Openklasse Teven

Delivano's Presents to you Cutie Pie (Jaylin)

Geb: 14-06-2018

Fok: M.M.M.Kuppens Eig: J.Hakkens

3½ Jaar oud teefje. Lichaam met goede verhoudingen. Vrouwelijk hoofd met goed oog en oor, prima pigment, schaargebit. Goede voorborst, goede hoekingen voor en achter. Ze heeft vandaag haar jas thuisgelaten. Vlotte gangen, voldoende uitgrijpend. prima ringgedrag. **1U**

Smiling Miracle Imperial Glory

Geb: 18-05-2016

Fok: Parijenko Eig: M.Borremans

5 Jaar oude teef. Hoofd met diepe stop, gewelfde schedel, iets rond oog, zag graag iets meer hals. Voldoende voorborst en borstdiepte, sterk gewelfde ribben. Goede hoekingen voor en achter, gaat achter met voldoende stuwung, wat los in de ellebogen. Prima vacht, netjes voorgebracht. **2ZG**

8b Kampioensklasse Teven

Taigaro Kenai's Pride Koda

Geb: 07-01-2017

Fok: A.C.Molenaar-Zoetemeijer Eig: A.C.Molenaar-Zoetemeijer

Teefje van 4½ jaar. vrouwelijk hoofd met goed oor, oog mag fractie donkerder. Voldoende voorborst en borstdiepte, goed gewelfde ribben. Correcte hoekingen voor en achter, prima bone en vacht. Prima gangwerk en gedrag. **2U**

Quite the Storm Riva of Chadhilla's Home

Geb: 15-02-2017

Fok: M.Borremans Eig: M.Borremans

4 Jaar oude teef in iets te goede conditie. Prima halsbelijning, diepe borst. Prima hoekingen voor en achter. Hoofd in goede verhouding, oog mag iets amandelvormiger. Prima gangen. Goede vachtconditie en voorgebracht. **1U**

9b Veteranenklasse Teven

Imababe vom Beverenkant

Geb: 04-08-2009 Fok: Van Puyvelde Eig: M.Borremans

12 Jaar oude dame die nog geen spoor van haar leeftijd toont. Fraai tevenhoofd met prima oog en oor. goede hoekingen voor en achter, passend bone. Nog prima voeten en polsen, zeker voor deze leeftijd. vacht in prima conditie. Gaat nog vlot en vol energie door de ring. **1U**

De CAC-winnaars

Keurmeester en schrijver redden het wel..

Agenda 2021-2022

KerstWinnerShow is afgelast

zo 12 december

Evenementenhal, Gorinchem

www.winnershow.nl

Keurmeester: mw Natalie van Burik

Secr:

secretary@winnershow.nl

Dogshow Eindhoven

5 februari

Autotron, Rosmalen

www.dogshoweindhoven.nl

Keurmeester: Jean Lawless (Irl)

Secr: E.Lahaye

secretariaat@dogshoweindhoven.nl

Martinidogshow

5 maart

6 maart

Groningen

www.martinidogshow.nl

Keurmeester: geen info

Keurmeester: ?

Secr:

info@martinidogshow.nl

Dogshow Rijnland

zo 27 maart

Hazerswoude-dorp

www.dogshowrijnland.com

Keurmeester: geen info

Secr: L.C.Nieuwenburg

l.c.nieuwenburg@hccnet.nl

Dogshow Goes

16 april

17 april

Goes

www.dogshowgoes.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: M.Mestrom

dogshowgoes@gmail.com

Algemene Leden Vergadering NSC

zo 15 mei

n.t.b.

www.samojedenclub.nl

Secr: H. van Huijstee

harry.van.huijstee@outlook.com

Jubileum Clubmatch NSC

zo 29 mei

Terrein URV, Utrecht

www.samojedenclub.nl

Keurmeester:

Secr: Coby Rees

coby.rees@planet.nl

Holland Cup

4 juni

Pinkstershow

6 juni

Gorinchem

www.pinkstershow.com

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: mw I.Vuursteen-Buiting

secretariaat@pinkstershow.com

K.C.De Baronie

11 juni

12 juni

Breepark, Breda

www.dogshowbreda.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: mw Wendela-Pascal van der Cruijzen

secretariaat@dogshowbreda.nl

Jubileum Samojeden Doe-Dag

zo 12 juni

Terrein URV, Utrecht

www.samojedenclub.nl

Secr: Rivka Koops

rivka.koops@hotmail.com

De Utrecht

2 juli

3 juli

Nieuwegein

www.de-utrecht.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

mw I.Wilschut

secretariaat@de-utrecht.nl

Dogshow Rotterdam

27 augustus

28 augustus

Rotterdam

www.dogshowrotterdam.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: mw A.v.Steenbergen

admin@dogshowrotterdam.nl

Samojedenwandeling Spaarnwoude

zo 4 september

Buitenhuizen, Spaarnwoude

www.samojedenclub.nl

Coby Rees

coby.rees@planet.nl

Kees & PoHo

18 september

Hanzehal, Zutphen

www.keesachtigen-poolhonden.nl

keurmeester:

Secr:

secretaris@keesachtigen-poolhonden.nl

Dogshow Maastricht

24 september

25 september

MECC, Maastricht

www.dogshowmaastricht.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: mw F.Lochs-Romans

htm.secrtaariat@dogshowmaastricht.nl

Brabant Cup

8 oktober

9 oktober

Den Bosch

www.brabant.cup.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr:

chantal@delaparure.com

Dogshow Bleiswijk

5 november

6 november

Hazerswoude-dorp

www.dogshowbleiswijk.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr: hr G.Embrechts

geert@dogshowbleiswijk.nl

Steptraining Halfweg

zo 6 nov

Houtrak, Halfweg

www.samojedenclub.nl

Eris Koops

eris@naschja.nl

Kerstshow K.C.Nijmegen

17 december

18 december

Evenementenhal, Gorinchem

www.winnershow.nl

Keurmeester:

Keurmeester:

Secr:

secretary@winnershow.nl

**Kennel
Dotunga**

*Voor het behoud van
de oorspronkelijke Samojeed*

06 2947 9003

dotunga@
oldsams.info

Dotunga's Tumtakuo Serby, 21 maart 2019

Gezien bij de Hornbach!

Waarom en hoe meld ik me aan bij de

De NSC is een vereniging van fokkers en liefhebbers van het samojedenas en heeft als doel de belangen van het ras te behartigen, fokkers en liefhebbers nader tot elkaar te brengen en geïnteresseerden in het houden en fokken van samojedenen voor te lichten.

De NSC tracht dit doel te bereiken door:

- het uitgeven van het clubblad Samovaria;
- haar leden voor te lichten bij aankoop, import, dekking, en fokkerij;
- het houden van clubmatches, tentoonstellingen en jonge-honden dagen;
- het organiseren van lezingen en het geven van cursussen;
- behulpzaam te zijn bij de opleiding van een goed keurmeestercorps;
- het houden van vergaderingen waar leden het beleid kunnen bepalen;
- het organiseren van puppy-bemiddeling;

Als u zich als lid aan wilt melden stuurt u een e-mail naar:

penningmeester.nsc@outlook.com

Daarin vermeldt u:

- of u zich als lid of als gezinslid wilt aanmelden;
- uw naam en adres, en eventueel uw telefoonnummer;
- uw bankrekeningnummer;

en u maakt €30,- (lid) of €7,- (gezinslid) over op:

IBAN NL28 INGB 0000 733127 t.n.v. Nederlandse Samojedenen Club.

Nadat uw aanmelding en betaling is ontvangen bent u aspirant lid. Als er geen bezwaar tegen uw lidmaatschap is gemaakt beslist het bestuur in de eerstvolgende vergadering over uw lidmaatschap. Op de website van de club www.samojedenenclub.nl vindt u de statuten en het huishoudelijk reglement.

Kennel NASCHJA

*Wenst alle samojeden en hun baasjes
fijne feestdagen en een voorspoedig 2022.*

Knut is er klaar voor!

De kennel is in februari 1966 opgericht door mw Dicky Pauwels-Krul. In 1980 is Coby Rees mede-eigenaar geworden. Al die 55 jaar is de kennel blijven vasthouden aan het originele werktipe zoals het in de eerste standaard in 1909 is vastgelegd.

www.naschja.nl

De Samenwerkende Fokkers

Kennel Van de IJSZEE
Corry en Sjaak vd Ham
Barneveld
0342-413809
www.samojeden.nl

Kennel LATAMARAK
Els Mul-De Ruiter
Oudemirdum
0514-572122
latamarak@ziggo.nl

Kennel LUSJKAYA
Alie Bartol-Takens
Roden
050-5018030
lusjkaya@gmail.com
Dorien Damstra
Putten
www.lusjkaya.nl

Kennel NASCHJA
Coby Rees
Amsterdam
020-6263231
www.naschja.nl

NATUURLIJK HET BESTE!

PROBEER:

VOER + BONBONS + KOEKJES

ONTVANG GRATIS PROBEERPAKKET:

MET 3 X 100 GRAM VOER NAAR KEUZE
+ SAMPLE 3IN1 CRANBERRY KOEKJES
+ SAMPLE SCHAPENVET BONBONS
INCL. SPAARKAART EN INFOBOEKJE.

☐ PUPPY	☐ GEPERST MINI
☐ ADULT	☐ GEPERST ADULT
☐ LAM&RIJST	☐ GEPERST LAM
☐ DINER	☐ PUP MINI
☐ SENIOR	☐ ADULT MINI
☐ HIGH ENERGY	☐ SENSITIVE MINI
☐ GIANT	☐ CONTROL MINI
☐ GEPERST KIP (BIO CERT)	☐ SENIOR MINI

MAIL DEZE BON NAAR : INFO@BIOFOODDIervoeding.nl
OF STUUR NAAR: BIOFOOD, POSTBUS 151, 9200 AD DRACHTEN

NAAM: _____

ADRES: _____

PC/WOONPLAATS: _____

TELEFOON: _____

E-MAILADRES: _____

MAXIMAAL 1 PAKKET PER GEZIN.

